

34. TEDEN SLOVENSKE DRAME

34. TEDEN SLOVENSKE DRAME

9. - 20. MAREC 2004

34TH WEEK OF SLOVENIAN DRAMA

9-20 MARCH 2004

*Meščani, meščani,
meščanke!*

*Dogodek je tu, dogodek
imate v mestu!*

(Slavko Grum)

34. TEDEN SLOVENSKE DRAME

9. DO 20. MAREC 2004

Torek, 9. marec ob 20.30

Več avtoric **MESTIRIX**
KUD Metrix, Ljubljana

Sreda, 10. marec ob 19.30

Gregor Čušin **HAGADA**
Mestno gledališče ljubljansko

Četrtek, 11. marec ob 19.30

Boris Kobal **DRAGI KUČAN TI PIŠEM ...**
SNG Nova Gorica *Režija Boris Kobal*

Petek, 12. marec ob 19.30

Slavnostna otvoritev 34. Tedna slovenske drame in razglasitev
nominirancev za Grumovo nagrado *Režija Jaka Ivanc*

Petek, 12. marec ob 19.30

O. J. Traven **EGZIBICIONISTA (EKSHIBICIONIST)**
Atelje 212, Beograd, Srbija *Režija Milan Karadžić*

Petek, 12. marec ob 23.00

Koncert **ALEŠA HADALINA** in **JOŽIJA SALEJA**
After hours v baru Mitnica

Sobota, 13. marec ob 10.30 do 13.00

Delavnica dramskega pisanja
Tomaž Toporišič: **PISATI ZA ODER, PISATI NA ODRU**
Uvodne besede

Sobota, 13. marec ob 14.30 do 17.30

Delavnica dramskega pisanja

Matjaž Zupančič: **GLEDALIŠČE V DRAMI**

Sobota, 13. marec ob 19.30

Več avtorjev **KOŽA**

SLG Celje *Režija Jernej Lorenci*

Sobota, 13. marec ob 23.00

Koncert skupine BOSSA DE NOVO

After hours v baru Mitnica

**Nedelja, 14. marec ob 10.30 do 13.00
in ob 14.30 do 17.30**

Delavnica dramskega pisanja

Draga Potočnjak: **V ISKANJU DIALOGA**

Nedelja, 14. marec ob 19.30

Dominik Smole **KRST PRI SAVICI**

SNG Drama Ljubljana *Režija Meta Hočevar*

Predstava bo odigrana v SNG Drama Ljubljana.

Brezplačni avtobusni prevoz izpred hotela Creina v Kranju ob 18.30

Nedelja, 14. marec ob 19.30

Rokgre **TO**

Bosansko narodno gledališče Zenica, BIH *Režija Lajla Penjić*

Ponedeljek, 15. marec ob 14.30 do 17.30

Delavnica dramskega pisanja

Evald Flisar: **OBRT UMETNOSTI**

Ponedeljek, 15. marec ob 19.30

Tanja Viher, rokgre **ŠTEFKA, MILAN**

SNG Drama Maribor *Režija Matjaž Latin*

Torek, 16. marec ob 14.30 do 17.30

Delavnica dramskega pisanja

Evald Flisar: **OBRT UMETNOST**

Draga Potočnjak: **V ISKANJU DIALOGA**

Torek, 16. marec ob 17.00

Nada Križnar **DRUŽINSKI DOŽIVLJAJI**

Varstveno delovni center Kranj *Režija Nada Križnar*

Torek, 16. marec ob 19.30

Saša Pavček **ČISTI VRELEC LJUBEZNI**

SNG Drama Ljubljana *Režija Dušan Jovanović*

Sreda, 17. marec ob 14.30 do 17.30

Delavnica dramskega pisanja

Evald Flisar: **OBRT UMETNOSTI**

Draga Potočnjak: **V ISKANJU DIALOGA**

Sreda, 17. marec ob 19.30

Bine Štampe Žmavc **CESARJEVE PREOBLEKE**

SNG Drama Maribor *Režija Miha Alujevič*

Četrtek, 18. marec ob 14.30 do 17.30

Delavnica dramskega pisanja

Matjaž Zupančič: **GLEDALIŠČE V DRAMI**

Četrtek, 18. marec ob 19.30

Ervin Fritz **MIRAKEL O SVETI NEZI**

SLG Celje *Režija Vinko Mödernorfer*

Četrtek, 18. marec ob 23.00

Koncert skupine AUTODAFÉ After hours v baru Mitnica

**Petek, 19. marec ob 10.00 do 13.00
in ob 14.30 do 17.30**

Delavnica dramskega pisanja

Graham Whybrow: **USTVARJATI MOST PRED PISATELJI IN GLEDALIŠČEM**

Sacha Wares: **REŽISER IN DRAMATIK: SKUPNO DELO**

+~+~+~+~+

Petek, 19. marec ob 19.30

Andrej Rozman – Roza **OBUTI MACEK**
Špas teater Mengeš *Režija Vito Taufer*

+~+~+~+~+

Petek, 19. marec ob 23.00

Koncert skupine JURKI & BASISTI After hours v baru Mitnica

+~+~+~+~+

Sobota, 19. marec ob 10.30 do 13.00

Delavnica dramskega pisanja

Graham Whybrow: **USTVARJATI MOST PRED PISATELJI IN GLEDALIŠČEM**

Sacha Wares: **REŽISER IN DRAMATIK: SKUPNO DELO**

+~+~+~+~+

Sobota, 20. marec ob 14.30 do 17.30

Delavnica dramskega pisanja

Graham Whybrow: **USTVARJATI MOST PRED PISATELJI IN GLEDALIŠČEM**

Sacha Wares: **REŽISER IN DRAMATIK: SKUPNO DELO**

+~+~+~+~+

Sobota, 20. marec ob 19.00

Zaključna slovesnost 34. Tedna slovenske drame, podelitev Grumove
nagrade in Šeligove nagrade za najboljšo predstavo

Režija Jaka Ivanc

+~+~+~+~+

Sobota, 20. marec ob 20.00

DJ Želc: **DISCO PARTY** After hours v predverju gledališča

+~+~+~+~+

DELAVNICA DRAMSKEGA PISANJA

“PISATI ZA ODER, PISATI NA ODRU”

13.–20. MAREC 2004 V PREŠERNOVEM GLEDALIŠČU KRANJ

Sobota 13. 3.

10.30. – 13.00 *UVODNI NAGOVOR*

Tomaž Toporišič: **'PISATI ZA ODER, PISATI NA ODRU'**

14.30 – 17.30 Matjaž Zupančič: **GLEDALIŠČE V DRAMI**

Nedelja 14. 3.

10.30 – 13.00 in 14.30 – 13.00

Draga Potočnjak: **V ISKANJU DIALOGA**

Ponedeljek 15. 3.

14.30 – 17.30 Edvald Flisar: **OBRT UMETNOSTI**

Torek 16. 3.

14.30 – 17.30 Edvald Flisar: **OBRT UMETNOSTI**

Draga Potočnjak: **V ISKANJU DIALOGA**

Sreda 17. 3.

14.30 – 17.30 Edvald Flisar: **OBRT UMETNOSTI**

Draga Potočnjak: **V ISKANJU DIALOGA**

Četrtek 18. 3.

14.30 – 17.30 Matjaž Zupančič: **GLEDALIŠČE V DRAMI**

Petek 19. 3.

10.30 – 13.00 in 14.30 – 17.30

Graham Whybrow (Royal Court): **USTVARJATI MOST MED PISATELJI IN GLEDALIŠČEM**

Sacha Wares (Royal Court): **REŽISER IN DRAMATIK: SKUPNO DELO**

Sobota 20. 3.

10.30 – 13.00 in 14.30 – 17.30

Graham Whybrow (Royal Court): **USTVARJATI MOST MED PISATELJI IN GLEDALIŠČEM**

Sacha Wares (Royal Court): **REŽISER IN DRAMATIK: SKUPNO DELO**

WORKSHOP FOR PLAYWRITING

"WRITING FOR THE STAGE, WRITING ON THE STAGE"

MARCH 13–20, 2004, WEEK OF SLOVENIAN DRAMA,
PREŠEREN THEATRE OF KRANJ

SATURDAY, March 13

10.30 am – 13.00 pm *OPENING SPEECH*

Tomaž Toporišič: **'WRITING FOR THE STAGE, WRITING ON THE STAGE'**

2.30 pm – 5.30 pm Matjaž Zupančič: **THE THEATRE IN THE PLAY**

SUNDAY, March 14

10.30 am – 1.00 pm and 2.30 pm – 5.30 pm

Draga Potočnjak: **IN SEARCH OF DIALOGUE**

MONDAY, March 15

2.30 pm – 5.30 pm Edvald Flisar: **THE CRAFT OF ART**

TUESDAY, March 16

2.30 pm – 5.30 pm Edvald Flisar: **THE CRAFT OF ART**

Draga Potočnjak: **IN SEARCH OF DIALOGUE**

WEDNESDAY, March 17

2.30 pm – 5.30 pm Edvald Flisar: **THE CRAFT OF ART**

Draga Potočnjak: **IN SEARCH OF DIALOGUE**

THURSDAY, March 18

2.30 pm – 5.30 pm Matjaž Zupančič: **THE THEATRE IN THE PLAY**

FRIDAY, March 19

10.30 am – 1.00 pm and 2.30 pm – 5.30 pm

Graham Whybrow (Royal Court):

BUILDING A BRIDGE BETWEEN WRITERS AND THE THEATRE

Sacha Wares (Royal Court):

DIRECTOR AND DRAMATIST: A COLLABORATION

SATURDAY, March 20

10.30 am – 1.00 pm and 2.30 pm – 5.30 pm

Graham Whybrow (Royal Court): **BUILDING A BRIDGE BETWEEN
WRITERS AND THE THEATRE**

Sacha Wares (Royal Court): **DIRECTOR AND DRAMATIST: A
COLLABORATION**

KAZALO / CONTENTS

USMERJENI V PRIHODNOST / <i>Directed toward the Future</i> Andreja Rihter	11/13
DRAMSKA ČARNOST / <i>The Allure of the Theatre</i> Mohor Bogataj	15/16
PSI LAJAJO, KARAVANA GRE DALJE / <i>The Dogs are Barking, the Caravan Moves on</i> Borut Veselko.....	18/21
GRUMOVA NAGRADA / GRUM AWARD	
IZBOR - ŠE NAPREJ ZGOLJ SREČNO NAKLJUČJE? / <i>Will our Choice Continue to be Just a Matter of Luck?</i> Vilma Štritof Čretnik.....	26/30
Vsi Grumovi nagrajenci / <i>The Grum Award Winners</i>	34
Strokovna žirija za Grumovo nagrado 2004 / <i>The Grum Award Expert Jury 2004</i> ...	35
Dramska besedila v konkurenci za Grumovo nagrado 2004 / <i>Plays Competing for the Grum Award 2004</i>	36
ŠELIGOVA NAGRADA / THE ŠELIGO AWARD	
VPRAŠANJA, KI SE NASTAVLJAJO ODGOVOROM / <i>Questions Posed to Answers</i> Matej Bogataj.....	38/42
Strokovna žirija za Šeligovo nagrado 2004 / <i>The Šeligo Award Expert Jury 2004</i> ..	45
TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME	
Več avtorjev: KOŽA / <i>Skin</i>	51
Dominik Smole: KRST PRI SAVICI / <i>The Baptism on the Savica</i>	55
Tanja Viher, rokgre: ŠTEFKA, MILAN	59
Saša Pavček: ČISTI VRELEC LJUBEZNI / <i>The Pure Well of Love</i>	63
Bina Štampe Žmavc: CESARJEVE PREOBLEKE / <i>The Emperor Changes Clothes</i>	67
Ervin Fritz: MIRAKEL O SVETI NEŽI / <i>Miracle Play about St. Agnes</i>	71
Andrej Rozman – Roza: OBUTI MAČEK / <i>Puss in Boots</i>	75

MEDNARODNI PROGRAM / INTERNATIONAL PROGRAMME

DELAVNICA DRAMSKEGA PISANJA / THE WORKSHOP FOR PLAYWRITING

'PISATI ZA ODER, PISATI NA ODRU' / 'Writing for the Stage,

Writing on the Stage' Tomaž Toporišič 80/81

ROYAL COURT - VELESILA NOVE DRAMATIKE /

Royal Court - The Force of New Playwriting 82/83

Graham Whybrow, Sacha Wares (Royal Court) 84/85

Evald Flisar, Draga Potočnjak, Matjaž Zupančič 86/89

GOSTUJOČI PREDSTAVI / GUEST PERFORMANCES

O. J. Traven: EGZIBICIONISTA (EKSHIBICIONIST) / *The Exhibitionist* 93

rokgre: TO / That 95

SPREMLJEVALNI PROGRAM / OFF PROGRAMME

PREDIGRA / FOREPLAY

Več avtoric: MEŠTIRIX / *WeFourX* 100

Gregor Čušin: HAGADA / *Haggada* 102

Boris Kobač: DRAGI KUČAN TI PIŠEM ... / *Dear Kučan I am writing to you* 104

SPREMLJEVALNA PREDSTAVA / OFF PERFORMANCE

Nada Križnar: DRUŽINSKI DOŽIVLJAJI / *Family adventures* 106

AFTER HOURS

Aleš Hadalin & Joži Šalej 110/111

Bossa de novo 112/113

Autodafé 114/115

Jurki & Basisti 116/117

DJ Želc 118

NAGRADE 33. TEDNA SLOVENSKE DRAME /

THE 33RD WEEK OF SLOVENIAN DRAMA AWARDS

Grumova nagrada 2003 / Grum Award 2003 120/121

Grün-Filipičevo priznanje 2003 / Grün-Filipič Award 2003 122/123

Velika nagrada 2003 / Grand Prize 2003 124/125

ANDREJA RIHTER, Ministrica za kulturo ^{RS}

Usmerjeni v prihodnost

V marcu, ki naznanja začetek začetkov – pomlad, novo brstenje in rast, se v Prešernovem gledališču v Kranju odvija Teden slovenske drame, edinstveni festival, ki vzpodbuja nastanek novih izvirnih slovenskih dramskih besedil ter uprizarjanje slovenske dramatike.

Izkušnje iz tujine kažejo, da je bila v okoljih, ki nam veljajo za zgled in so danes kreativno najmočnejša in tudi največji izvozniki dramatike, vzpostavljena potrebna podporna infrastruktura pred prihodom nove generacije uspešnih dramskih piscev.

Kar še ne pomeni, da se z okrepitevijo institucij, kot je Teden slovenske drame, že pojavi veliko število uspešnih dramskih piscev. Obstoj tovrstnih centrov vzpodbude in podpore je le predpogoj, da potenciali ne izzvenijo v prazno. **Zdi se, da je vloga Tedna slovenske drame z razpisom za Grumovo nagrado za slovenske razmere odločilna in odrešujoča in zato je povsem logično, da sodi festival med akcije, ki jim nadenemo oznako "v javnem interesu".**

A razvoj Tedna slovenske drame se v zadnjih letih ni omejil le na izbiranje in nagrajevanje najboljših dramskih novitet ter na (po novem bienalno) nagrado za dosežke v slovenski dramaturgiji.

Zelo pomembni so tudi napori, vloženi v vzpodbujanje gledališč k uprizarjanju novih slovenskih dram. Pisanje novih dram je brezplodno ali vsaj ne do kraja dovršeno, če ne najde svojega odra in igralcev; nagrada za najboljšo uprizoritev je dodatna vzpodbuda gledališčem, da v svoje programe vključujejo slovenska besedila – tudi nova –, ki se prvič predstavijo v okviru razpisa za Grumovo nagrado.

Morda pa je še najbolj pomembna usmeritev skrb, ki jo organizatorji festivala namenjajo informiranju, izobraževanju in mednarodnemu uveljavljanju slovenske dramatike. **Vsaka z jezikom določena dejavnost – in tudi dramatiko bistveno določa jezik, v katerem nastaja – je lahko suvereno in pokončno utemeljena le ob vzpostavitvi primernih vzvodov, ki omogočajo mednarodno izmenjavo informacij in primerjanje rezultatov dela, primerjavo z zunanjim svetom, drugim jezikom.**

Vsa živahna dejavnost, ki se odvija v okviru festivala, ima vrednost, ki je precej trajnejša kot običajna odmevnost festivalov v javnosti. Programska politika festivala Teden slovenske drame je usmerjena v prihodnost, njeni pravi rezultati bodo opazni potem, ko se bodo festivalski dnevi iztekli in bodo napori vseh sodelujočih pozabljeni; zato so vredni našega spoštovanja in hvaležnosti sedaj.

ANDREJA RIHTER, Ministrica za kulturo RS

Directed toward the Future

March is a month that heralds new beginnings – the coming of spring, the appearance of young buds and fresh growth – and each year at this time, a unique festival takes place at the Prešeren Theatre in Kranj: the Week of Slovenian Drama, which promotes new original Slovene playwriting and the staging of Slovene plays.

In countries that today are seen as the strongest creatively and that also are the greatest exporters of theatre – countries that we might well take as models – experience has taught that the necessary supporting infrastructures must first be in place before a new generation of accomplished dramatists can emerge.

This, of course, does not mean that just by strengthening such institutions as the Week of Slovenian Drama a large number of successful playwrights will automatically appear. The existence of such centres for encouragement and support is merely the preliminary condition for ensuring that our potential does not resonate in a void. **The Week of Slovenian Drama, with its Grum Award competition, plays a crucial and redemptive role, it seems, in Slovene culture, and so it is natural that the festival should be grouped among the activities we label 'in the public interest'.**

But over the past few years, the development of the Week of Slovenian Drama has not been limited to the selection and recognition of the best new plays or to the (now biennial) award for achieve-

ment in Slovene theatre as dramaturg.

Of the utmost important, too, are the festival's efforts to encourage theatres to stage new Slovene plays. The writing of a new play remains a fruitless, or at least an unfinished, task until the play finds its way to a stage and an audience. The Award for Best Production, which for the first time is being presented in conjunction with the Grum Award competition, is added encouragement for theatres to include Slovene plays, even new ones, in their repertoires.

But perhaps the festival's most important goal is represented by the organisers' efforts to inform and educate the public and so to win international recognition for Slovene theatre. **Any activity defined by language – and theatre is defined, in its essence, by the language of its origin – can stand confident and proud on a firm foundation only if the proper mechanisms have been established for the international exchange of information and the comparison of the results of our work with that of others, comparisons with the outside world and other languages.**

All the exciting events taking place within this festival possess a value far more enduring than the acclaim festivals ordinarily receive from the public. The programming policy of the Week of Slovenian Drama is directed toward the future; its true impact will be perceived only after the days of the festival have ended and the efforts of all the participants been forgotten. For this reason, they deserve our respect and gratitude today.

ANDREJA RIHTER, Minister of Culture for the Republic of Slovenia

MOHOR BOGATAJ, župan Mestne občine Kranj

Dramska čarnost

Vsi čari preteklosti ne morejo nadomestiti enega samega dotika s sedanjostjo. V rokah držite droben vpogled v pretekle festivale Teden slovenske drame, obenem pa se bo za vas odvil znova, že štiriintridesetič. Vpogled v preteklost je nadvse pomemben, vendar brez pristnega doživetja sedanjosti in uvida v prihodnost nima prave vrednosti.

Festival Teden slovenske drame se je v zadnjih štirih letih navkljub "domačnosti", ki ga določa že v imenu, dokončno vzpostavil kot mednarodni gledališki festival. Ob vseh zaslugah za

razvoj in redno uprizorjanje izvirne slovenske dramatike je pomemben dogodek, ki oživlja staro mestno jedro, pospešuje lokalni kulturni in turistični utrip ter nudi prebivalkam in prebivalcem Mestne občine Kranj kot tudi vsej Sloveniji obilo novih kulturnih spoznanj in enkratnih festivalskih doživetij.

Obiskovalke in obiskovalci Tedna slovenske drame boste skozi dvanajst dni deležni intenzivnega, pestrega in predvsem kvalitetnega festivalskega dogajanja. Vabim vas, da mu sami dodate še tisti zadnji ščepec, ki dogodek naredi resnično veličasten – vzdušje in sodelovanje. Ne dvomim, da ne bi vsakdo izmed nas v pestrem programu, ki ga ponuja letošnji festival, našel tisto, kar ustreza našim željam in hotenjem. Najbolj prijetna predstava prihodnosti bo tista, ko bomo današnjemu času rekli 'dobri stari časi'.

MOHOR BOGATAJ, župan Mestne občine Kranj

The Allure of the Theatre

All the enchantments of the past cannot replace the simple touch of the present. What you hold in your hands represents a brief look at past editions of the Week of Slovenian Drama; at the same time, a new, 34th Week of Slovenian Drama about

to unfold before you. While it is of the utmost importance to look back at the past, this means little unless we also experience the present and try to get a glimpse of the future.

Despite its 'domestic' nature, specified even in its name, the Week of Slovenian Drama has, over the past four years, finally established itself as an international theatre festival. But in addition to the important contributions the festival makes to the development and regular staging of Slovene plays, it is also an important event that enlivens the old town centre, promotes the city's cultural development and the development of tourism, and offers residents in Kranj, as well as throughout Slovenia, an abundance of new cultural encounters and extraordinary festival experiences.

Visitors to the Week of Slovenian Drama will be able to enjoy nine days of intense, diverse and, most importantly, high-quality events. I invite you to add the final ingredients that will make the festival something truly splendid - your enthusiasm and your participation. I have no doubt that each of us will find something among the festival's diverse offerings to suit our inclinations and desires. The nicest image we can have of the future will be one in which we speak of the present as 'the good old days'.

MOHOR BOGATAJ, Mayor of the City of Kranj

BORUT VESELKO, ravnatelj PG Kranj

Psi lajajo, karavana gre dalje

'... Teden slovenske drame naj aktivno spodbuja razvoj slovenskega dramskega pisanja.' Tako sem povedal v enem svojih nagovorov ob otvoritvi našega festivala. '... Naj Teden slovenske drame postane mednarodni festival in naj slovenska dramska besedila uprizarjajo tudi v drugih deželah ...'

Slovenska besedila so bila uprizarjana zunaj Slovenije že veliko preden sem to zapisal in tudi kak mednarodni dogodek je

Teden slovenske drame pripravil že pred leti.

Slovenski gledališki festivali so pomemben odsev gledališkega življenja in s to zavestjo se vse bolj odpirajo v mednarodni prostor. Borštnikovo srečanje je in ostaja 'najpomembnejši slovenski festival', ki prav tako gosti tuje predstave, ki naj bi postal 'pravi mednarodni festival' in prav tako 'dejavno vplival na razvoj slovenskega gledališča in dramatike'. Celjski festival Dnevi komedije se lahko pohvali z 'rekordnim obiskom' in *Ex Ponto* nam nedvomno prikaže 'najeminentnejše' predstave iz tujine. Še več festivalov šteje naš gledališki prostor in še več idej je za nove in nove festivale.

Če imamo Slovenci največ mobilnih telefonov na prebivalca in največ traktorjev na prebivalca, zakaj ne bi imeli še največ kar se da 'univerzalnih' festivalov? Postavlja se resno vprašanje, koliko festivalov Slovenija potrebuje, kako in ali naj sploh bodo profilirani in koliko jih blagajnica slovenske kulture prenese.

Pri blagajni se naše sanjarije tudi nehajo. Ministrstvo za kulturo RS je pozitivno ocenilo festival Teden slovenske drame in (cinično ali iz strahu, ker bi nam pravzaprav bilo treba nekaj vzeti) ohranilo lansko (nominalno) dotacijo; a s tem denarjem že lanskega festivala nismo mogli izpeljati in smo morali okrniti redni program Prešernovega gledališča Kranj.

Najbrž je še zelo veliko pomembnih dogodkov, med katere je treba razdrobiti sredstva, zato da bo kultura umirala počasi in neopazno, brez odpora.

Letos se spet lotevamo nečesa novega – delavnic dramskega pisanja, ki nam jih bodo poleg domačih uveljavljenih dramskih

piscev pomagali vzpostaviti mnogo bolj izkušeni kolegi iz gledališča Royal Court. Kakšen bo njihov učinek, si v tem trenutku težko predstavljam, želim pa si, da bi bile vzpodbuda in možnost boljšega vpogleda v dogajanje na področju dramskega pisanja tako za pisce kot potencialne naročnike (gledališča) in da bomo v nekaj letih tudi na Tednu slovenske drame želi sadove uprizoritev najboljših besedil, ki bodo na delavnicah nastala.

Naš temeljni namen je (potencialne) avtorje vzpodbuditi k pisanju dramskih besedil, mlade prepričati, da je to časten, lep in zanimiv poklic in seveda postati v desetletju ali dveh dramatska velesila.

Naj nazadnje opozorim na odprto pismo, ki smo ga prebirali lani ob tem času. Kolega se sprašuje, kako poceni je slovenska kultura in ali ne bi bilo boljše, da festival Teden slovenske drame organizira kdo drug, če v Kranju nismo sposobni zagotoviti festivalske publike, ki bi svoje vstopnice tudi plačala ... Sam verjamem, da so drugi cilji veliko bolj pomembni kot prodajanje ... Psi lajajo, karavana gre dalje – hvala bogu, da lajajo, ker to pomeni, da so nas vsaj opazili.

Vem, da sanjarimo o nedosegljivem, ampak vsaj nihče ne bo mogel reči, da nismo poskusili. Poskusimo se torej prebiti skozi trnje do zvezd, čeprav se bojim, da bomo še dolgo rili po trnju in čeprav so zvezde (praviloma) daleč od trnja.

BORUT VESELKO, ravnatelj PG Kranj

The Dogs are Barking, The Caravan Moves On

'The Week of Slovenian Drama should actively encourage the development of playwriting in Slovenia' - so I once said in a speech at the opening of the festival. 'The Week of Slovenian Drama should become an international festival, and there should be Slovene plays produced in other countries, as well. . .'

But of course, Slovene texts were staged outside of Slovenia long before I wrote this, and the Week of Slovenian Drama has been organising occasional international events for years.

Slovene theatre festivals are an important reflection of the life of our theatre, and with this awareness they are, more and more, opening up to the international arena. The Borštnik Gathering remains 'the most important festival in Slovenia' - one that, in fact, does host foreign productions - and should become a 'truly international festival' that, indeed, 'actively influences the development of Slovene theatre and playwriting.' Celje's festival, Days of Comedy, prides itself on its record-breaking attendance, while the Ex Ponto festival undoubtedly brings us the 'most distinguished' productions from abroad. One could list a number of other theatre festivals, too, as well as ideas for even more festivals.

If we Slovenes have, per capita, the most mobile phones and the most tractors, why shouldn't we also have the most festi-

vals per capita? It's a serious question: How many festivals does Slovenia really need? How, if at all, should they be distinguished from each other? And how many can Slovenia's cultural public purse really accommodate?

It's the money issue that brings our dreams to a halt. The Ministry of Culture of the Republic of Slovenia look favourably on the Week of Slovenian Drama and so preserved last year's (nominal) grant; unfortunately, the money last year wasn't enough to cover the festival budget. We had to sacrifice a production for children, which meant, of course, an unacceptable truncation of the regular programme of the Prešeren Theatre of Kranj.

Certainly, the funds have to be divided among a great many important events, but as a result, the culture will be dying, slowly and unobserved, without putting up much resistance.

Once again this year, we embark on something new, namely, playwriting workshops. Along with established Slovene playwrights, our far more experienced colleagues from the Royal Court Theatre will assist us in conducting the workshops. It is difficult to predict at this point just what effect will have, but my wish is that they provide encouragement and a chance for greater understanding of what is going on in playwriting, both for playwrights themselves and for those who commission plays. I also hope that in a few years we will see the Week of Slovenian Drama host productions of the best plays conceived in this year's workshops.

The workshops serve the same basic ends: to encourage

(potential) writers to write plays and to persuade the younger generation that this is an honourable, beautiful and interesting profession - and of course, to become, in a decade or two, a major force in the world of theatre.

In conclusion, I would like to draw your attention to an open letter we received last year at this time. A colleague wonders at just how inexpensive Slovene culture is and asks if it wouldn't be better if the Week of Slovenian Drama were organised by somebody else, since we in Kranj are not able to guarantee a festival audience that would pay for its own tickets. But I believe we have other goals that are far more important than ticket sales. . .

The dogs are barking, and the caravan moves on. But thank God they are barking, for this means we have at least been noticed.

I know we dream the impossible, but no one will be able to say we didn't try. Let us, then, make our way through the thorns to the stars - although I'm afraid we may still have a lot of thorns to dig through and although (as a rule) stars are quite distant from thorns.

BORUT VESELKO, Director, Prešeren Theatre of Kranj

*... spomnite se kedaj tudi medle
lučke v nekem podstrešju,
lučke, pod katero sloni
naš pisatelj in si utira s čela
nesmrtne misli ...*

Vse samo domišljija!

(Slavko Grum)

GRUMOVA NAGRADA

THE GRUM AWARD

VILMA ŠTRITOF ČRETNIK,
predsednica žirije za Grumovo nagrado 2004

GRUMOVA NAGRADA

Izbor – še naprej zgolj srečno naključje?

Menda je v tem trenutku res težko napisati dobro slovensko dramo. Takšno, ki bi v najboljšem primeru odpirala svete, zastavljala vprašanja in razpirala družbo in posameznika na njenih ranljivih straneh. Današnja stvarnost, tako kot nekdanj, še zmeraj obsega človeško trpljenje in nenehne

spopade. Kljub ali pa celo zaradi večjega vlaganja v podaljšanje mladosti, stavljenja na lepoto in uspeh, se boji smrti in bede bolj kot kdaj koli prej. Ne more ju preseči in ju čedalje bolj potiska ob rob. Biti vpet v vsakdanjo tekmo, množico slepil in hkrati prepoznavati in zastavljati resna vprašanja oziroma z ironično distanco opazovati tovrstno početje človeške vrste, je najbrž težje kot kdaj prej.

Nad letošnjo bero dramskih besedil, prispelih na natečaj za Grumovo nagrado, je bila žirija vse prej kot navdušena. Pogreša refleksijo sodobne stvarnosti. Zdi se, kot da se avtorjem ne zdi vredna obravnave in v besedilih ni zaznati tovrstne ambicije. Tematika sega od naivnih in sentimentalnih new-ageovskih zgodbic, ironičnega pogleda na slovensko bližnjo in daljno zgodovino, nekaj umetnostno zgodovinskih tem, ki jih avtorji skušajo na novo osvetliti, nekaj spekulacij o spornih trenutkih slovenske sodobnosti in politične zgodovine do alegoričnih sanjskih podob. **Nabor besedil kaže na pomanjkanje naboja mlade generacije, ki bi svoje življenje reflektirala skozi dramsko formo.** Z redkimi izjemami, kjer navdušuje lahkotnost ironije, se kaže že kronično pomanjkanje komedij. Izraz se giblje med naturalističnim, ki grobo in preprosto zajema posamezne življenjske izkušnje, in simbolističnim, ki se pogosto izgublja v nedoločnosti. Gostobesednost je prav tako lastnost večine besedil, kar jim odvzema dramski naboj in vodi v razvlečenost ali pa v nepotrebne patetične poudarke. Liki so oblikovani pretenciozno, enoplastno in papirnato. Prevladujejo površinsko obdelane zgodbe, sicer res v

dialoški formi, vendar večinoma v pomanjkanju dramskega diskurza. Prav tako je malo besedil, ki se zavedajo zahtev gledališke uprizoritve, zato je tudi malo živih dramskih likov in zato so ta besedila tudi prostorsko neuprizorljiva. **Letošnja, sicer maloštevilna kvalitetna besedila odlikujejo spretni dialogi, zanimivi dramski liki, ironija, trdnejša dramska struktura, izpisanost in uprizorljivost.**

Pisanje dram namreč še zmeraj pomeni konstruiranje kompleksnega, čeprav omejenega sveta. **Zahteva poznavanje žanrskih standardov in dramsko izpisanost.** Skrb za slovensko dramatiko je prav gotovo odvisna od različnih dejavnikov. Najprej je tu šolski izobraževalni proces, ki v sedanji praksi ne le, da mladim ne daje možnosti prepoznavanja kvalitetne ustvarjalnosti in ustvarjalnega mišljenja nasploh, pač pa ob skopem seznanjanju z dramsko snovjo in gledališčem duši njuno problemsko in kompleksno obravnavo in aktiven odnos do drame in gledališča. Akademija za gledališče, radio, film in televizijo ne izvaja nobenega študijskega programa za pisanje za gledališče in o gledališču. Delavnic dramskega pisanja skorajda ni. Gledališča ponavadi ne vzpostavljajo tvornega odnosa z avtorji, ki bi z angažmajem tako gledaliških dramaturgov (in režiserjev) kot avtorjev udejanjal vzajemen proces soustvarjanja, obdelave dramskega besedila in njegovo pripravo na uprizoritev. Nekaj gledališč – ptujsko, celjsko in kranjsko – razpisuje natečaje za dramska besedila, da bi avtorje motivirale k pisanju. Očitno pa zgolj motivacija ni dovolj. Prešernovo

gledališče v Kranju se je letos odločilo za korak dlje: za delavnice dramskega pisanja, ki ni zgolj pisanje preprostih življenjskih oziroma domišljjskih zgodb, temveč premislek in celotna gradnja besedila z mislijo na uprizoritev. Tovrstno delo je zlasti pomembno za mlade talente, fascinirane tudi z drugimi žanri: s filmom, s televizijo in z novimi mediji, odkoder se poleg poznavanja zgodovine drame napajajo tudi sodobne generacije tujih mladih in prodornih dramskih piscev, s katerimi se seznanjamo prek gledaliških odrov.

Do bolj odločno izražene skrbi za sodobno slovensko dramopisje, do skupnih prizadevanj zanj, načrtnega in kompleksnejšega ukvarjanja z njim, pa bo ostal uspeh iskanja kvalitetnih in ambicioznih dramskih del prek razpisov le stvar bolj ali manj srečnega naključja.

VILMA ŠTRITOF ČRETNIK,
predsednica žirije za Grumovo nagrado 2004

THE GRUM AWARD

Will Our Choice Continue to Be Just a Matter of Luck?

Apparently, it is really hard to write a good Slovene play these days - the kind of play that would, ideally, open up new worlds, pose questions and reveal society and individuals at their most vulnerable. Real life today, just as it always has before, continues to contain human suffering and endless conflict. Despite, or maybe because of, our greater investment in the prolongation of youth, staking our hopes on beauty and success, we seem to fear death and misery more than ever before. It is impossible to transcend them and so we keep pushing them to the margins. To be caught in the day-to-day rat race with its multitude of illusions and at the same time to recognise and ask the serious questions - that is, to observe this sort of human behaviour with ironic distance - is today, perhaps, harder than it has ever been.

*The jury was less than enthusiastic about the plays submitted for this year's Grum Award. There was a lack of reflection on contemporary reality. Writers, it seems, do not think this worth dealing with, and the texts showed little sign of any ambition in this regard. The topics ranged from naive and sentimental New Age tales, ironic views of recent or remote Slovene history, some art-historical themes that the authors tried to present in a new light, some speculations on controversial aspects in the contemporary life and political history of Slovenia, all the way to allegorical dream images. **This set of plays***

shows that there is too little charge in the younger generation when it comes to reflecting on life through the medium of the play. With some rare exceptions, which display a delectable lightness of irony, there is a chronic lack of comic plays. The expression varies between the naturalistic, which crudely and simplistically tries to encompass the life experiences of particular individuals, and the symbolic, which often gets lost in vagueness. Verbosity is yet another feature of most of these texts, with the result that they lose dramatic charge and go astray, ending up either hopelessly protracted or indulging in superfluous emotional accents. Character formation tends to be pretentious, one-dimensional, and paper-thin. For the most part, stories get superficial treatment and, though they may indeed be written as dialogue, most show a lack of dramatic discourse. By the same token, few of the texts seem to be aware of the demands of theatrical staging; consequently, their vivid characters are hard to find and these plays are, in spatial terms, unstageable. But this year's high-quality plays, though scarce, are distinguished by skilful dialogue, interesting characters, irony, a solid dramatic structure, good elaboration and good staging potential.

The writing of a play must, indeed, still mean the construction of a complex, if limited, world. It requires a familiarity with genre standards and dramatic elaboration. Certainly, the cultivation of good Slovene playwriting depends on several things. First, there is the educational process in the schools. In today's practice, our schools not only fail to give young people the chance to develop their own appreciation for strong creative work – or to develop creative thinking in general – they also stifle any issue-based or complex approach to plays and the theatre, as well as any active interest in these, through their miserly presentation of dramatic and theatrical material.

The Academy of Theatre, Radio, Film and Television (AGRFT) offers no program in writing for and about the theatre. Playwriting workshops are virtually non-existent. Theatres usually do not establish the kind of creative relationship with authors that would, by engaging both dramaturges (and directors) and playwrights, set up a mutual process of co-creating, reworking and preparing dramatic texts for staging. Some theatres - in Ptuj, Celje and Kranj - hold play competitions to motivate authors to write. But of course, motivation is not enough. Kranj's Prešeren Theatre decided to take things a step further this year by organising workshops for playwriting, which does not mean merely writing down simple stories, whether real or imaginary, but rather thinking about and thoroughly constructing a text with an eye toward staging it. This sort of work is especially important for young talents who are fascinated by other media - television, film and new media - which, along with a familiarity with theatre history, serve as sources of inspiration for the young and insightful foreign dramatists we have come to know through stagings of their work.

Until there is a more definitively expressed concern for Slovene playwriting, until there is a common effort on its behalf, and until it is handled in a more deliberate and complex way, the discovery through competitions of first-rate, ambitious dramatic texts will remain more or less a matter of luck.

*VILMA ŠTRITOF ČRETNIK,
Chairperson of the Jury for the 2004 Grum Award*

Slavko Grum

Grumovi nagrajenci The Grum Award Winners

- 1979 **Dane Zajc:** Voranc
1980 **Dušan Jovanović:** Karamazovi
1981 **Rudi Šeligo:** Svatba
1982 **Drago Jančar:** Disident Arnož in njegovi
1983 **Dominik Smole:** Zlata čeveljčka
1984 **Tone Partljič:** Moj ata socialistični kulak
Rudi Šeligo: Ana
1985 **Drago Jančar:** Veliki briljantni valček
1986 **Dane Zajc:** Kalevala
1987 **Jože Snoj:** Gabriel in Mihael
Ivo Svetina: Biljard na Capriju
1988 **Sergij Verč:** Evangelij po Judi
1989 **Drago Jančar:** Zalezujoč Godota
1990 **Dušan Jovanović:** Zid – jezero
1991 **Milan Jesih:** En sam dotik
1992 **Ivo Svetina:** Vrtovi in golobica
1993 **Evald Flisar:** Kaj pa Leonardo?
1994 **Dušan Jovanović:** Antigona
1995 **Drago Jančar:** Halštat
1996 **Ivo Svetina:** Tako je umrl Zaratuštra
1997 /
1998 **Matjaž Zupančič:** Vladimir
1999 **Zdenko Kodrič:** Vlak čez jezero
2000 **rokgre:** To
2001 **Zoran Hočevar:** 'M te ubu!
Matjaž Zupančič: Goli pianist ali Mala nočna muzika
2002 **O. J. Traven:** Ekshibicionist
2003 **Matjaž Zupančič:** Hodnik

GRUMOVA NAGRADA / THE GRUM AWARD

Petčlanska žirija za Grumovo nagrado za najboljše slovensko dramsko besedilo 2004: *predsednica Vilma Štritof Čretnik, dramaturginja in gledališka kritičarka ter člani Matej Bogataj, gledališki kritik, publicist in dramaturg; Tomaž Gubenšek, igralec in docent na AGRFT; Alja Predan, dramaturginja in prevajalka ter Darja Reichman, igralka.*

The Grum Award expert jury for Best Slovenian Play 2004: Vilma Štritof Čretnik, dramaturg and theatre critic (chair) Matej Bogataj, theatre critic, publicist and dramaturg, Tomaž Gubenšek, actor and assistant professor at AGRFT - The Academy of Theatre, Radio, Film and Television; Alja Predan, dramaturg and translator, and Darja Reichman, actress (members).

GRUMOVA NAGRADA / THE GRUM AWARD

Dramska besedila v konkurenci za Grumovo nagrado 2004

Plays competing for the Grum award 2004

1. **Anonimni avtor:** Fejor
2. **Anonimni avtor:** Kronos
3. **Anonimni avtor:** Sence
4. **Cvirn Branko:** Od sebe k sebi
5. **Fišer Srečko:** Prihodnje, odhodnje
6. **Kmecl Matjaž:** Zgodnja leta slovenske državnosti
7. **Kobal Boris:** Dragi Kučan ti pišem ...
8. **Kodrič Zdenko:** Prebujanje konjev
9. **Kodrič Zdenko:** Ko stopiš v svetlobo
10. **Kos Ivan:** Maldoror
11. **Kostanjec V.:** Vstajenje Ivana Podkolesnika
12. **Marko Kurat:** Nekaj dragega in povsem neuporabnega
13. **Lovrič Iztok:** Zimzelen
14. **Muck Kristijan:** Zalog
15. **Necio Ivan:** Trojstvo
16. **Petelinov J. Z.:** Janusov krog
17. **Racman Martin:** Modri E
18. **Rak Peter:** Dober večer ... in lahko noč
19. **Rozman Andrej – Roza:** Ana Migrena
20. **Semenič Simona, Vevar Rok:** Solo brez talona
21. **Šifra Ex Libris:** Natečaj za kratko pamet
22. **Šifra Goldfish:** Akvarij
23. **Šifra Janezek:** Vsak po svoje, nekateri pa skupaj
24. **Šifra Janezek:** Aleš bije notranje boje
25. **Šifra Lojze:** Bratje sestre smrti
26. **Šifra Vetrič:** Agencija vročih knjig
27. **Šiler Martina:** Reykjavik (druga verzija)

GRUMOVA NAGRADA / THE GRUM AWARD

Nominiranci za Grumovo nagrado 2001, ki ostajajo v konkurenci za nagrado 2002

The nominees for the Grum Award 2003 in competition for the Grum Award 2004

1. **Anonimni Avtor:** Mefistovo poročilo / *Anonymous: Mefisto's Report*
2. **Evald Flisar:** Nora Nora
3. **Saša Pavček:** Čisti vrec ljubezni / *The Pure Well of Love*
4. **Šifra MAPPE:** Karadžičev test / *Code name MAPPE The Trial of Karadžič*
5. **Šifra 580922:** Rustikalna komedija / *Code name 580922 The Rustic Comedy*
6. **Martina Šiler:** Reykjavik

Petčlanska žirija je izmed 27 dramskih besedil, ki so prispela na natečaj, in 6 nominirancev leta 2003 izbrala nominirance za Grumovo nagrado 2004. Kdo so letošnji nominiranci, se bo razkrilo 12. marca na otvoritveni slovesnosti, Grumov nagrajenec 2004 pa na zaključni slovesnosti 34. TSD, 20. marca 2004.

Of the twenty-seven plays submitted to the competition, as well as six nominees from last year, a five-member jury has selected its nominees for the 2004 Grum Award. The names of this year's nominees will be revealed on March 12, 2004, at the opening ceremony of the 34th Annual Week of Slovenian Drama.

The winner of the 2004 Grum Award will be announced at the festival's closing ceremony on March 20, 2004.

Vprašanja, ki se nastavljajo odgovorom

Kaj je slovenska drama? Ali je Teden slovenske drame danes še lahko festival uprizorjenih domačih dram, torej izbor najkvalitetnejših uprizoritev po besedili izvirnih dram, do konca avtorskih in napisanih izpod peres slovenskih avtorjev? Kaj je z avtorstvom danes, v času reciklaže in kompiliranja, kakšno je razmerje med domačim, če zaostriamo, domačijskim, in tujim? In kaj se danes dogaja z dramo kot za neko obdobje najznačilnejšo obliko dramatike? **Ali je vztrajanje na drami kot hrbtnici festivala še mogoče? Ali je mogoče zagovarjati tezo o nečem središčnem in privilegiranem ter robovih, mejnih oblikah in žanrih (da najrazličnejših uprizoritvenih praks niti ne omenjam), kot podrejenih?** Kaj v takšnem primeru storiti s postdramskimi besedili, kakršna je *Koža*, ki je nastajala sproti in za potrebe konkretne uprizoritve, torej za enkratno in neponovljivo uporabo, s sodelovanjem celotne ekipe?

Verjetno si mora vsak izbor na festivalu sodelujočih predstav najprej postaviti ta vprašanja in poskušati odgovoriti nanje. Kljub najboljšim namenom so letos ostala še kako odprta, kar samo po sebi sploh ni slabo. Letošnji festival razumem kot prelomnega v več pogledih; po provokativni širini izhodišč in praks, po številu prijavljenih uprizoritev, skoraj trideset jih je bilo - nekaj sem si jih ogledal vnaprej v pričakovanju, da se bodo prijavile, pa se niso -, ki kar za dobro polovico presega

število tistih iz prejšnjega leta. Predvsem zaradi spodbude, ki je bila dana z lansko uvrstitvijo lutkovne predstave za odrasle, Linhartovega *Matička*, katerega izbor je z nagrado potrdila tudi žirija, se je letos prijaviło bistveno več lutkovnih predstav. Kar je seveda prav in dobrodošlo, in nekatere izmed njih so bile zelo kvalitetne. Obenem pa se mi je široko odprlo vprašanje avtorstva; že *Matičku* so svoje čase očitali, da je delan po tujem vzoru, pa vendar velja za prvo in še vedno eno najbolj reprezentativnih slovenskih komedij; isto se ponavlja s paradigmatsko povojno dramo, Smoletovo *Antigono* in se še zastruje ob recimo *Obutem mačku* Andreja Rozmana Roze ali ob *Hagadi* Gregorja Čušina ali *Cesarjevih preoblekah* Bine Štampe Žmavc; ali ni v trenutku, ko je izraz 'maček v žaklju' del slovenskega govora, ne da bi morali ob tem prizivati ljudsko oziroma Peraultov oziroma Tieckov in še kakšen zapis ljudskega izročila, Rozmanovo izvorno dopisovanje znane zgodbe že slovenski prispevek k

svetovni literaturi? Ali ne velja podobno tudi za zgodbo o tem, da je cesar nag, ne glede za kakšne denarje in kaj mu modisti nadevajo? In ali ni Čušinova *Hagada* samo sodoben odgovor na tisti način ustvarjanja, ki ga zasledimo že v *Škofjeloškem pasijonu*, le da je biblično izročilo duhovito razširjeno z zgodbami na temo, pobranih iz vseh vetrov in medmrežja? Zdi se, da se vprašanja skupnega evropskega prostora in nacionalne obdelave motivov danes, ko končno vstopamo v integracijo z drugimi evropskimi narodi, zastavljajo drugače, bolj kompleksno in z manj jasnimi odgovori.

Veliko lažje je bilo z izborom bolj klasičnih dramskih besedil, posebej zaradi (moderno) klasične uprizoritve; *Krst pri Savici* Dominika Smoleta kar naenkrat ne govori več samo o konvertitstvu, temveč tudi o kolaboraciji. O. J. Travnov *Ekshibicionist*, rokgrejev To, pa spretno verzificiran *Mirakel o Sveti Neži* in *Čisti vrelec ljubezni* Saše Pavček pa so bili prepoznani kot reprezentativna dramatika tudi s tem, da so dobili Grumovo nagrado ali bili uvrščeni v ožji izbor kandidatov zanjo. **Žal moram ob povečanem zanimanju, kolikor ga lahko zaznamo iz števila prijavljenih predstav, omeniti tudi to, da se uprizoritve nekaterih slovenskih besedil režiserji lotevajo bolj z levo roko in na prvo žogo, da predvsem nekatere gledališke institucije in tisti v njih, ki bi morali vztrajati na uprizoritveni kvaliteti, ravnajo tudi z izvirnimi slovenskimi besedili kot nekdam s predstavami za mladostnike: neambiciozno, vse prehitro so zadovoljni z uprizoritvenim stilom, ki se ne more meriti z resnejšim, tujim, kot da gre za manj vreden del programa.** Spodbujanje uprizoritev domače dramatike s strani Ministrstva za kulturo ima torej lahko tudi temni odmev v uprizoritveni kvantiteti na račun kakovosti.

Kobalov kabaret sem uvrstil v spremljevalni program, ker (nam) nasploh manjka satire in humorja, tam, kjer sem ju zasledil, pa nista bila ustrezno režijsko izostrena, predstavo *Meštirix* pa zato, ker se sodobno, moderno in duhovito spogleduje s svetom filma in hkrati raziskuje paradoksalno naravo časa.

Izbor torej razumem kot odpiranje vrste vprašanj, ne kot odgovore nanje. Hkrati pa se je izbor nujno moral omejiti in osredotočiti, tako da vanj nisem uvrstil nekaterih nedvomno kvalitetnih uprizoritev, ker se mi je zdelo, da bolj sodijo na katerega od že uveljavljenih in profiliranih specializiranih festivalov, ki bolj radikalno raziskujejo srečanja gledališča z ostalimi umetnostnimi panogami; naj omenim samo *Mojco Pokrajculjo* v režiji Roberta Waltla ali drugi del projekta Bojana Jablanovca in Nane Milčinski *Via Negativa*, pa plesno izpeljano dramo *Solo brez talona* Roka Vevarja in Simone Semenič, pa še marsikaj bi z veseljem uvrstil, če nas ne bi basale banalnosti – čas in denar.

Za konec še opravičilo; v tistem nekaj več kot mesecu dni, kolikor je na voljo od prijav do nujnega zaključka izbora, ki ga narekuje usklajevanje terminov med gledališči in domicilno hišo, si nisem uspel ogledati nekaterih manjših in manj igranih prijavljenih predstav, zato jih bom upošteval pri izboru za naslednje leto. Obljubim. In storil pri naročnikih, vodstvu festivala, vse, da bi razpisni pogoji rešili morebitne podobne zagate v prihodnosti.

MATEJ BOGATAJ, selektor 34. Tedna slovenske drame

Questions Posed to Answers

*What is Slovene theatre? Can the Week of Slovenian Drama remain a festival of staged domestic plays, that is, a selection of the best productions of original plays, entirely 'authorial' and written by Slovene playwrights? What does 'authorship' mean today, in this age of recycling and compilation? What is the relationship between that which is domestic – or more precisely, home-grown – and that which is foreign? And what is happening with the notion of the play as the most characteristic theatrical form for any given period? Can the play still be preserved as the backbone of the festival? Is it possible to advocate a thesis about something central and privileged, and about margins, borderline forms and genres (I won't even mention the most diverse production practices) as something inferior? What does one do, then, with post-dramatic texts like *Skin*, which developed as it went along and needed, so as to meet the requirements of a specific concrete production – that is, for a one-time, unrepeatable use – the collaboration of an entire team?*

I suppose that anyone putting together a festival of guest productions should first pose these questions and then try to answer them. But despite our best intentions, this year they remain unanswered, and that, in itself, is hardly a bad thing. I see this year's festival as, in many ways, a turning point, in its provocative range of philosophies and practices as well as in the large number of productions that applied – there were nearly thirty (and there were others I saw in the expectation that

they would apply but didn't) – exceeding last year's number by more than half. Above all, there were substantially more applications from puppet theatre productions, encouraged, no doubt, by last year's inclusion of Linhart's *Little Matthew*, a puppet production for adults, on which the jury bestowed its award. And this, of course, is right and proper; some of these were very high-quality productions. At the same time, this left the question of original authorship wide open for me. Even Linhart's *Little Matthew* was criticised in its day for being based on a foreign model; nevertheless, it is considered the first Slovene comedy and is still one of our standards in that genre. The same is true again with Smole's paradigmatic post-war drama, *Antigone*. Things get even more complicated with, for instance, Andrej Rozman Roza's *Puss in Boots*, Gregor Čušin's *Hagada*, or Bina Štampe Žmavc's *The Emperor Changes Clothes*. At a time when the expression 'a cat in a sack' has become a Slovene idiom that needs no referencing to folk tradition (or rather, to Perrault's, Tieck's or anyone else's transcription of this tradition) – does not Rozman's original development of the theme in itself represent a Slovene contribution to world literature? And does not the same hold true for the story of the Emperor's nakedness – no matter how his fashion designers dressed him and for what amount of money? And is not Čušin's *Haggada* just a modern version of the same creative method we find in *The Passion Play of Škofja Loka*, except that here the biblical tradition has been wittily expanded with thematically related stories assembled from the four corners of the earth as well as the Internet? It would seem that today, when we are finally about to integrate ourselves with other European nations, questions about our shared European culture and the national reworking of motifs are being posed in new and more complex ways and with less obvious answers.

Things were much easier when it came to selecting classic plays, especially because of their (modern) classic staging. Suddenly,

Domenik Smole's The Baptism on the Savica is no longer about simple conversion but also about collaboration. O. J. Traven's The Exhibitionist, rokgre's That, the skilfully versified Miracle Play about St. Agnes, and Saša Pavček's The Pure Well of Love are recognised as playwriting standards in that they have either won the Grum Award or been short-listed as candidates for it. Sadly, I must say that, despite an increased interest in Slovene plays, which can be seen in the greater number of productions applying for the festival, some directors tackle the staging of domestic plays in a rather off-hand, nonchalant way. Above all, certain theatre institutions and their staff, who should insist on high-quality productions, treat original Slovene plays like children's theatre was once treated: they are too easily satisfied with an unambitious production style that cannot begin to compete with more serious foreign styles of production, as if this were an inferior part of their programming. There is, then, a darker side to the Ministry of Culture's encouragement of the production of Slovene plays, namely, a focus on the quantity of such productions at the expense of the quality.

I placed Kobal's cabaret in the programme of accompanying productions to make up for (our) general lack of satire and humour; where I did detect such elements, they had not been sufficiently underscored by the direction. WeFourX was included because of its contemporary, fashionable and witty flirtation with the world of film and its simultaneous exploration of the paradoxical nature of time.

I understand this year's selection of plays as a way of opening up a series of questions, not a set of answers to them. At the same time, it was necessary to keep the selection limited and focused. Thus, certain productions of undoubtedly high quality were not included because they seemed to me better suited for one of the more specialised established festivals that explore, in a more radical fashion, theatre's encounters with other branches of the arts. Such productions include Mojca

Pokrajculja, directed by Robert Waltl; the second part of Bojan Jablanovec and Nana Milčinski's project Via Negativa; and the dance-influenced production Solo No-Peek by Rok Vevar and Simona Semenič, to name but three. There were many other things I would have gladly included were it not for such banalities as time and money.

Let me conclude with an apology: in the month or so available between the start of the applications and the necessary closing of the selection – which is dictated by the co-ordination of schedules between the theatres and the festival's home base – I was not able to see some of the smaller and less frequently performed productions that applied. They will be considered for next year's selection, I promise. And I will do all I can, working in conjunction with the festival's management and those who commission plays, to see that the application guidelines alleviate such problems in the future.

MATEJ BOGATAJ, Programme Director, 34th Week of Slovenian Drama

Šeligovo nagrado za najboljšo predstavo 34. Tedna slovenske drame bo podelila strokovna žirija v sestavi: Igor Lampret, dramaturg; Neža Maurer, pesnica in Tomaž Toporišič, publicist in dramaturg.

The Šeligo Award for Best Performance at the 34th Week of Slovenian Drama will be presented by the members of the expert jury: Igor Lampret, dramaturg, Neža Maurer, poetess, and Tomaž Toporišič, publicist and dramaturg.

*... če nama ni
že dano živeti,
vsaj igrajva življenje ...*

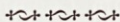
*Gledat grem!
Moram videti!
Ne vzdržim!*

(Slavko Grum)

TEKMOVALNI PROGRAM

COMPETING PROGRAMME

Več avtorjev

KOŽA SKIN

SLG Celje

Režija / Director: Jernej Lorenci

Dominik Smole

KRST PRI SAVICI THE BAPTISM ON THE SAVICA

SNG Drama Ljubljana

Režija / Director: Meta Hočevar

Tanja Viher, rokgre

ŠTEFKA, MILAN

SNG Drama Maribor

Režija / Director: Matjaž Latin

Saša Pavček

ČISTI VRELEC LJUBEZNI THE PURE WELL OF LOVE

SNG Drama Ljubljana

Režija / Director: Dušan Jovanović

Bina Štampe Žmavc

CESARJEVE PREOBLEKE THE EMPEROR CHANGES CLOTHES

SNG Drama Maribor

Režija / Director: Miha Alujevič

Ervin Fritz

MIRAKEL O SVETI NEŽI MIRACLE PLAY ABOUT ST. AGNES

SLG Celje

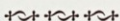
Režija / Director: Vinko Möderndorfer

Andrej Rozman - Roza

OBUTI MACEK PUSS IN BOOTS

Špas Teater Mengeš

Režija / Director: Vito Taufer

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Sobota, 13. marec ob 19.30

Saturday, 13 March, 7.30 pm

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Več avtorjev

KOŽA SKIN

Avtorski projekt **Jerneja Lorencija, Nebojše Pop Tasića, Barbare Vidovič, Tjaše Železnik, Mihe Nemca in Branka Jordana** po motivih Strindbergove *Gospodične Julije*.

Režija / Director: Jernej Lorenci

Dramaturgija / Dramaturg **Nebojša Pop Tasić**

Scenografija / Set design **Branko Hojnik**

Kostumografija / Costume design **Bjanka Adžič Ursulov**

Glasba / Music **Branko Rožman**

Lektorstvo / Language consultant **Simon Šerbinek**

Nastopajo / Performers:

Branko Jordan

Miha Nemeč

Barbara Vidovič

Tjaša Železnik

“Pogovoriti se morava.”

August Strindberg, Gospodična Julija

**„V lastni koži je težko ostati,
v tuji koži je težko biti.“**

**“Igrati, igrati vsak dan, igrati in igrati brez
počitka in potem igrati igro, ki si danes jo igral,
igro, ki vsak dan jo igraš, igrati jo in igrati jo ...”**

Gertrude Stein, Igrati

- Prihajala bova.
- Odhajala bova.
- Vse bo dobro.
- Vsi bodo dobri.
- Rekli bodo: pridite spet.
- Jokali bodo.
- Ves svet joče. Joče nad vsem.
- Ne bom jokala.
- Smejali se boste. Plesali boste.
- Igrala bom. Srečna bom kot otrok.

Več avtorjev, Koža, odlomek

Kolektivno avtorsko delo *Koža* se osredotoča na boj med moškim in ženskim principom in se zgošča okoli besednih mnogobojev. Gledalec se ob opazovanju visoko obvladovanih izrazov štirih mladih igralcev potaplja v njihov užitek upočasnjevanja, ponavljanja, potenciranja, množenja, dodajanja, izbiranja, trganja besed, stavkov in tišine.

The collectively written Skin, which focuses on the battle between the male and female principles, takes shape around verbal sparring. The viewer, watching the highly controlled expressions of the four young actors, becomes immersed in the pleasure they take in retarding, repeating, intensifying, multiplying, adding, choosing, and shredding words, sentences and silences.

"Avtorski projekt Jerneja Lorencija & sodrugov ter sodružic se je besedilno napajalo pri različnih virih, kot glavni pa je naveden, in tudi uprizoritev ga najbolj izpostavi, *Gospodična Julija*. In sicer zreducirana na nekaj dialoških replik med Julijo in Jeanom, takšnih, ki utelešajo dialektiko hlapca in gospodarja na področju spolne ekonomije. Predpostaviti je mogoče, da je avtorjem projekta skozi dialoge zasijala univerzalna resnica spolnega razmerja. /.../ 'Koža ženske je - moški. Koža moškega je - ženska,' beremo v gledališkem listu izpod peresa Nebojše Pop Tasiča."

Petra Vidali, Gospodična Julija kot formula, Večer, 27. 09. 03

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Nedelja, 14. marec ob 19.30

Sunday, 14 March, 7.30 pm

V/AT SNG Drama Ljubljana*

Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Dominik Smole

KRST PRI SAVICI

THE BAPTISM ON THE SAVICA

Režija / Director: Meta Hočevar

Dramaturgija / Dramaturg **Diana Koloini**

Scenografija / Set design **Meta Hočevar**

Kostumografija / Costume design **Bjanka Adžić Ursulov**

Glasba / Music **Aldo Kumar**

Koreografija / Coreography **Tanja Zgonc**

Lektorstvo / Language consultant **Majda Križaj**

Nastopajo / Performers:

Branko Šturbej Črtomir **Ivo Ban** Patriarh oglejski

Uroš Fürst Njegov tajnik **Matija Rozman** Oče Celest

Gasper Jarni, k. g. / as guest Oče Zlatoust

Andrej Nahtigal Oče Benedikt **Polde Bibič** Oče Amandus

Jan Bučar, k. g. / as guest Menih

Silva Čušin Mati prednica Anunciata **Petra Govc** Sestra Vincencija

Saša Mihelčič Sestra Pia **Polona Juh** Sestra Bogomila

Nina Valič, Meta Vranič, Vida Cerkvenik-Bren Redovnice

Jernej Šugman Gorazd **Igor Samobor** Bonifacij

Alojz Svete Latin **Kristijan Muck** Tasil

Matija Vastl, k. g. / as guest Lupo

Zvone Hribar Waton **Vojko Zidar** Reginbert

Jurij Zrnc Kočar **Tom Ban**, k. g. / as guest Krvnik

Blaž Valič, k. g. / as guest Stražar

*Brezplačni avtobusni prevoz izpred hotela Creina v Kranju ob 18.30

Črtomirov(sk)a radikalnost v času vsesplošnega pragmatizma.

Spraševanja o Cerкви in mestu Boga v njej.

Briljantne igralske kreacije.

Črtomir: /.../ Od tistega pokola na Slovenskem sem ostal edini, sam. Krščen sem bil in obljubljali so mi Boga.

Patriarh: Niso prav storili.

Črtomir: Ostal sem sam sredi svojih padlih. Šel po pomoč h križu. Edini! Edini! A kje je zdaj ta križ, kje je tukaj Bog? Kaj naj počnem v tej vaši pušči, po teh hodnikih? Naj čakam na prazno smrt, naj se pogrezam goljufivo in spokojno, kakor je storil tisti menih, ki leži zdaj sam tam doli. Nisem prišel sem po tako smrt, priložnosti za smrt sem imel, verjemite mi, imel sem jih za boljšo smrt. Nisem več pogan, a Boga tudi nimam. /.../

Dominik Smole, Krst pri Savici, I. del, v Ogleju, odlomek

Krst pri Savici (1969) Dominika Smoleta nedvomno predstavlja enega od vrhov slovenske povojne dramatike. Ta jezikovno natančna, lucidna in mogočna psihosocialna študija tranzicije in utrjevanja novih elit razgalja nemoč subjekta upora v novih družbenih okoliščinah. Najnovejša, že peta postavitvev na slovenskih odrih, z velikim posluhom sledi zapletenim razmerjem med številnimi protagonisti, zato Smoletovi junaki na odru zaživijo v vsej polnosti.

The Baptism on the Savica (1969) by Dominik Smole is undoubtedly one of the peaks of Slovene post-war playwriting. This verbally precise, lucid and powerful psychosocial study of the transition and fortification of new elites exposes the powerlessness of trying to resist the new social circumstances. This most recent staging of the play - the fifth - in Slovene theatres treats the complicated relationships among the numerous protagonists with great subtlety, thus bringing Smole's characters to life in all their fullness.

"Najnovejša uprizoritev v ljubljanski Drami se v režiji in na sceni Mete Hočevar ne ukvarja preveč z iskanjem vzporednic z današnjim dnem. Namesto razvidnejše aktualizacije katerega od motivov, idej oziroma likov se je bolj posvetila preciznemu vzpostavljanju raznolikih in zapletenih odnosov med osebami. /.../ Sicer je poskrbela za pregledno, gladko, tekoče, ponekod tudi stilizirano dogajanje /.../ in ga, zlasti proti koncu, učinkovito poenostavila in pospešila, igralce pa je zanesljivo vodila predvsem v čimbolj natančno preigravanje subtilne avtorjeve ironije."

Vesna Jurca Tadel, Dosledno branje Smoleta, Delo, 07. 10. 03

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Ponedeljek, 15. marec ob 19.30

Monday, 15 March, 7.30 pm

Slovensko narodno gledališče Drama Maribor

Tanja Viher, rokgre

ŠTEFKA, MILAN

Režija / Director: Matjaž Latin

Dramaturgija / Dramaturg **Vili Ravnjak**

Scenografija / Set design **Đorđe Bjelobrk**

Kostumografija / Costume design **Gordana Gašperin**

Oblikovanje svetlobe / Light design **Franci Rampe**

Oblikovanje zvoka / Sound design **Srečko Matjašič**

Lektorstvo / Language consultant **Arko**

Nastopajo / Performers:

Milada Kalezić Štefka, Dubravka

Vlado Novak Albin, Branko

Peter Boštjančič Ivek, Rafko

Prva slovenska uprizoritev dveh neonaturalističnih enodejank v sočni mariborščini.

Besedilo Štefka je bilo leta 2001
nominirano za Grumovo nagrado.

Dva ljubezenska trikotnika v enem večeru.

Albin: Čuj, Štefka, jaz sn te prišo samo prosit, da me vzameš nazaj. Zaj, ko je mati umrla, lahko prodama stanovanje od nje, al pa vzamema kake študente not, tolko boma že dobla, ko ti tu vun potegneš, od totiga hajzla. Te mó pa že laže živeli. Boma mela tut kaj za f pisker dat.

Ivek: Rajši reči, da češ, da te spet hrani pa pegla, ti ji ne boš dal niti tolara, boš ga neso k Mirkotu, pa bo celi bife vsakega prvega pil na Štefkin račun.

Tanja Viher, Štefka ali Ljubezenski trikotnik v javnem stranišču, odlomek

Rafko: *(neha gledati v tebe)* Dubravka. Ravno te dni sem premišljeval, kako dobro se drživa. Se spomniš kdaj sva se zadnjič kregala?

Dubravka: Ja, prejšnji teden zaradi Batagel sesalca. Tebi je dvesto tisoč preveč, jaz pa pravim, da za čistočo nič ni preveč ...

rokgre, Milan ali Ljudje pa upajo na večnost, odlomek

Protagonisti *Štefke* so sodobni lumpenproletarci, junaki na socialnem in zasebnem dnu, Milan pa prikazuje brezbarvni vsakdanjik srednjega meščanskega razreda. Tema, ki povezuje obe zgodbi, je ne(z)možnosti ljubezni. Izkaže se, da razlike med družbenim obrobjem na eni strani in naveličano lagodnostjo življenja na drugi pravzaprav ni. V obeh primerih zaveza porazna razdalja med mladostnimi upi in resničnostjo. V hipernaturalistični postavitvi Matjaža Latina in ob vrhunski igralski zasedbi je spoznanje, da s(m)o vsi, vsak na svoj način, ujetniki životarjenja, še toliko bolj trpko.

The characters in Štefka belong to today's lumpenproletariat, at the bottom of things both socially and personally, whereas Milan portrays the colourless everyday life of the middle-class bourgeoisie. The theme that links both stories is the impossibility (or incapacity) of love. In fact, there is little difference, it turns out, between, on the one hand, living on the social margins and, on the other, a comfortable but jaded existence. In both, there is a vast and devastating gulf between youthful hopes and reality. Matjaž Latin's hyper-naturalist staging and the cast's superb performance combine to make all the more bitter the realisation that we are all prisoners of destitution.

"Režiser Matjaž Latin je ob sodelovanju dramaturga Vilija Ravnjaka poskrbel za ustrezno stiliziran ter domišljen realističen potek enodejank. Prvo (*Štefka*, op.ur.) je gradil bolj na izpovednosti dialogov in dramatičnosti, ki izvira iz njih in situacije na družbenem dnu. Pri drugi (*Milan*, op.ur.) pa je fragmentarnost in groteskno igrivost besedila nadgrajeval s pomenljivimi premolki ter nemimi prizori."

Slavko Pezdir, Ujetniki životarjenja, Delo, 13. 05. 03

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Torek, 16. marca ob 19.30

Tuesday, 16 March, 7.30 pm

Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana

Saša Pavček

ČISTI VRELEC LJUBEZNI
THE PURE WELL OF LOVE

Režija / Director: Dušan Jovanović

Scenografija / Set design Jasna Vastl

Kostumografija / Costume design Bjanka Adžić Ursulov

Glasba / Music Drago Ivanuša

Lektorstvo / Language consultant Tatjana Stanič

Nastopajo / Performers:

Saša Pavček Anamarija

Valter Dragan Peter

Janez Škof Bruno

Petra Rojnik, k. g. / as guest Ida

Jurij Zrnec, glas / his voice Marino

**Krstna uprizoritev besedila,
nominiranega za Grumovo nagrado 2003.**

**Tragikomična zgodba o igralki,
ki išče svoj življenjski smisel.**

Ljubezen in umetnost kot gibalni sveta.

Peter: Zavestno sem se odločil za minimalizem. Nobene sentimentalnosti, dekorativnosti. Samo iskrenost, eksistencialnost. Čisti vir notranje energije. Ta vrelec, bi se reklo. Vrelec ljubezni, če se vam to ne zdi preveč izrabljena beseda. No, jaz sem pač tako začutil ta osnovni material, mislim ljubezen in voščenko. Rdečo. Definitivno rdečo. Tale, prva, izraža mene – monokromatičnega umetnika, sliki sem dal naslov: Rdeč, ki sem rdeč. Kot simbol rdeče barve – eros, pa na drugi strani – tanatos ... Pričujoči eksponati niso znak, marveč simbol! Za to definicijo stojim sto procentno, ker sem jo doživel skozi prizmo inspiracije, tako imenovane iniciacije s svetlobo kozmosa. Še bi lahko, ampak - manj je več!

Saša Pavček, Čisti vrelec ljubezni, odlomek

Dramski prvenec Saše Pavček se loteva vprašanja izpraznjenosti medčloveških odnosov. To 'sodobno ljudsko igro o skrivnosti umetnosti' (Meta Hočevar) odlikuje natančna karakterizacija dramskih oseb skozi govor in dialog, zgodba pa prikazuje različne odnose in trenutke v nakrhanem zakonu ter človeško neiskrenost nasploh. Gibalo dogajanja je (na odru) odsotni genij, avtistični deček Marino. Avtorica odkrito zavrača in smeši povzpetništvo in sebičnost duhovno pohabljene umetniške srenje in izpiše tragično ironijo v različnih konceptih ljubezni.

Saša Pavček's first play deals with the question of the void in interpersonal relationships. The hallmark of this 'contemporary folk play on the mystery of art' (Meta Hočevar) is its precise characterisation through speech and dialogue, while the story depicts the various relationships and moments of a broken-down marriage as well as, in general, human insincerity. The driving force behind the action is the absent (on stage, at least) genius, an autistic boy named Marino. The author openly rejects and ridicules the parvenu nature and selfishness of the spiritually crippled artistic community and elaborates the tragic irony in various concepts of love.

"Čisti vrelec ljubezni, drama Saše Pavček, je za prvenec zrelo delo. 'Valuta' zanj je dolgoletni staž v igralskem poklicu, iz katerega je zgrajena tudi hrbtnica zgodbe. Ta se pleče med ljudmi umetniških poklicev, igralskega in slikarskega, torej sveta, v katerem sta samospraševanje in dvom temeljna pogoja kreacije. Iskrivi dialogi, dialekti, karizmatični prizori, svež in duhovit humor so elementi, ki drami dajejo pridih lahkotnosti."

Andrej Jaklič, Temačni potok grenkobe, Finance, 22. 10. 03

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Sreda, 17. marec ob 19.30

Wednesday, 17 March, 7.30 pm

Slovensko narodno gledališče Drama Maribor

Bina Štampe Žmavc

CESARJEVE PREOBLEKE

THE EMPEROR CHANGES CLOTHES

Režija / Director: Miha Alujevič

Dramaturgija / Dramaturg **Primož Jesenko**

Scenografija / Set design **Miha Alujevič, Ivona Stanič**

Kostumografija / Costume design **Ivona Stanič**

Glasba / Music **Simon Šimat**

Koreografija / Coreography **Valentina Turcu**

Lektorstvo / Language consultant **Metka Damjan**

Nastopajo / Performers:

Ivica Knez Cesar

Irena Varga Cesarica

Kristijan Ostanek Luli

Bojan Maroševič Mene-žer

Iztok Bevk Kreator Dresarice

Maša Židanik Bjelobrk Umetniška fotografka

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

**Prva uprizoritev besedila,
nominiranega za Grumovo nagrado 2002.**

**“Predstava za odrasle,
ki jo smejo gledati tudi otroci.”**

Cesarska oblast na modni pisti.

Vsi: Tako gre torej zgodba o vladarju,
Ki vladal je podobi in denarju,
Se preoblačil sedemkrat na uro,
In je imel ministra – za frizuro!

Nasedel trem, ne enemu sleparju,
Ki so prodali blagemu cesarju
Zares neviden žamet in brokat,
Cesarja slekli vse do spodnjih gat.

Refren je zdaj že stara melodija:
Cesarjeva so nova oblačila
Ime za laž, ki vsem se gola kaže,
Pa nihče nanjo s prstom ne pokaže!

Bina Štampe Žmavc, Cesarjeve preobleke, odlomek

Cesarjeve preobleke so burka v desetih prizorih, svobodna, duhovita in spretno verzificirana aktualno-satirična parafraza znamenite Andersenove pravljice *Cesarjeva nova oblačila*, ki na odru zaživi kot komedija v bohotnih kostumih, da bi razkrinkala svet videza, podob in lažnega medijskega blišča.

The Emperor Changes Clothes is a farce in ten scenes, a free-spirited, witty and skilfully versified satirical paraphrase of the well-known Hans Christian Andersen fairy tale The Emperor Changes Clothes. The story comes to life on stage as a comedy in exuberant costumes that help to expose the world of appearance, image and false media splendour.

"Avtorica nam s humorjem in ironijo ter rafinirano pesniško igrivostjo predstavlja pravljичno cesarsko okolje, v katerem je 'po današnji šegi' dobesedno vse podrejeno zunanjemu videzu oziroma nekritičnemu sprejemanju novih modnih usmeritev oziroma življenjskih stilov ter kjer ni več priložnosti za bistroumen vzklik prvinsko nepodkupljive otroške pameti in poguma: 'Cesar je nag!' V svetu globalne in lokalne medijske dresure in vsakršne modne diktature pač ni nikogar več, ki bi še mogel spontano reagirati in bi bil pripravljen tvegati častno družbeno osamitev."

Slavko Pezdir, Cesarstvo videza, Delo, 22. 10. 03

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Četrtek, 18. marec ob 19.30

Thursday, 18 March, 7.30 pm

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Ervin Fritz

MIRAKEL O SVETI NEŽI

MIRACLE PLAY ABOUT ST. AGNES

Režija / Director: Vinko Möderndorfer

Dramaturgija / Dramaturg Tina Kosi

Scenografija in kostumografija / Set design and costume design

Angelina Atlagić

Glasba / Music Uroš Rakovec

Lektorstvo / Language consultant Simon Šerbinek

Nastopajo / Performers:

Janez Bermež Katehet

Manca Ogorevc Sveta Neža

David Čeh Desni angel

Drago Kastelic Simfronij

Mario Šelih Prokop

Tarek Rashid Grk

Tina Gorenjak Lavinija

Primož Ranik Eli, Angel

Damjan Trbovc Oli, Kristus

Igor Žužek Ali, Angel

Simona K. Ličen, Barbara Medvešček,

Neva Jana Flajs Tri Babnice, Rimska zijala

Simona K. Ličen, Barbara Medvešček, Neva Jana Flajs, Tina Grenjak, Breda Dekleva, Maja Dušej Dekleta

Primož Ranik, Damjan Trbovc, Igor Žužek Trije levi

Zvone Agrež Rabelj

Breda Dekleva, Maja Dušej Učenki

**Svetništvo
kot problematična kategorija.**

**Satirična parodija
srednjeveških miraklov.**

**Večna tema
ideološke manipulacije s človekom.**

Prokop: *(Nastopi pred čumnato.)* Hej, Sveta Neža, že spiš?
Pridi k oknu! Samo malo ...

Angel: *(K oknu.)* Kaj kričiš
in rogoviliš okrog hiše, zijalo?

Prokop: Jaz sem Prokop, Simfronijev sin.

Neža: *(Angelu.)* Kdo je?

Angel: Namestnikov pobalin.

Neža: O, grdi pohotnež, kako me jezi!

Naj me že enkrat pri miru pustu.

Če sramežljivost mi ne bi branila,
bi ga najraje s kahlo polila.

Ervin Fritz, Mirakel o Sveti Neži, odlomek

Satirična komedija pesnika in dramatika Ervina Fritza iz leta 1977 spotakljivo predeluje znano krščansko legendo o devištvu in svetništvu in jo postavlja v okvir učne ure krščanske moral(k)e, režiserska taktirka Vinka Möderndorferja pa njene osti proti pobožnjakarstvu in vzdržnosti še bolj našpiči.

This satirical comedy, written in 1977 by the poet and playwright Ervin Fritz, presents a provocative retelling of a well-known Christian legend about virginity and sanctity, set in the framework of a lesson on Christian morality. Under Vinko Möderndorfer's direction, the play's critique of sanctimony and abstinence becomes all the more pointed.

“Mirakel o Sveti Neži sestavlja sedem skic v dveh dejanjih, ki jih pripoveduje katehet. V svojem bistvu je katehet kontrapunkt Sveti Neži, z njeno krepostnostjo raste njegova sprevrženost. In obratno. Katehet je človek in je, če ga gledamo drugače, tudi Bog. Njegove zapovedi so namreč tiste, ki storijo čudeže ali jih izničijo. Tokrat so prav vsi protagonisti dobri, scenografijo in kostume, ki fascinirajo, zgrozijo, očarajo in na koncu vsakega razorožijo, je vkup spravila beograjska umetnica Angelina Atlagić.”

Tomaž Simon, Radio Slovenija I, 12. 04. 03

TEKMOVALNI PROGRAM / COMPETING PROGRAMME

Petek, 19. marec ob 19.30

Friday, 19 March, 7.30 pm

Špas Teater Mengeš

Andrej Rozman – Roza

OBUTI MAČEK
PUSS IN BOOTS

Režija / Director: Vito Taufer

Scenografija / Set design **Irena Pivka**

Kostumografija / Costume design **Alan Hranitelj**

Oblikovanje svetlobe / Light design **Miran Šušteršič**

Glasba / Music **Igor Leonardi**

Koreografija / Coreography **Mojca Horvat**

Lektorstvo / Language consultant **Arko**

Nastopajo / Performers:

Matjaž Javšnik Maček

Mojca Funkl Marjetica

Aljoša Kovačič Matija

Maruša Geymayer Oblak Kraljica

Uroš Smolej Kralj

Danijel Malalan Brdavšek

Pravljični mijauzikel za vse generacije.

**Duhovita glasbena komedija
s petjem in plesom.**

“Vse je mogoče, če se le hoče!”

Maček: Mi smo obuti, urejeni,
oblečeni in uglajeni,
mi imamo spretno prednjo tace,
mi s puškami lovimo race.

Mi delat znamo krvavice,
mi uporabljamo pečice,
mi imamo dlako za okras
in tuj kožušček, če je mraz.

Mi pse imamo na verigah
in pamet spravljeno v knjigah.

Režemo z nožem, jemo z žlico,
nadevat znamo prepelico.

Mi znamo konje vpreč v kočijo,
nas še volkovi se bojijo.

Le redko kdo se nam upre,
mi jemo druge, nas nihče.

Zadnji črviček v blatu ve —
glavne živali smo ljudje.

Andrej Rozman - Roza, Obuti maček, odlomek

Duhovita verzificirana predelava znane Tieckove pravljice, zvezdniška igralska zasedba in režiserski podpis prekaljenega mačka Vita Tauferja v žanru, ki ga le redko srečamo na slovenskih odrih.

This witty, versified retelling of Tieck's famous fairy tale features an all-star cast and the signature touch of veteran director Vito Taufer in a genre seldom encountered on the Slovene stage.

"Mačka obuti v škornje - in postati kralj: taka je poanta Obutega mačka v produkciji Špas teatra. A tega mačka ne gre podcenjevati, nas še poduči avtor travestije na znano temo Andrej Rozman - Roza: kot eden izmed dveh najboljših človekovih prijateljev namreč dobro pozna njegove slabosti in le rahel obrat je potreben, da se prijazna muca prelevi v nabritega mačkona, torej (tako je v uprizoritvi) sprva zgolj animirana lutka v vse-mogočnega animatorja erotične oziroma kraljevske spletke."

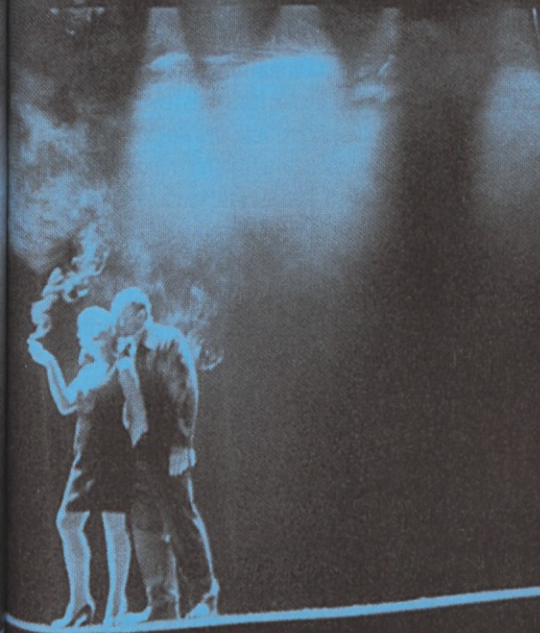
Blaž Lukan, Pravljični "mijauzikel", Delo, 07. 02. 03

MEĐNARODNI PROGRAM
INTERNATIONAL PROGRAMME

*... razložim ti umetnost
nove stvarnosti ...*

*Pridi, pridi,
kaj se mudiš ...*

(Slavko Grum)

DELAVNICA DRAMSKEGA PISANJA

“Pisati za oder, pisati na odru”

Današnji trenutek slovenskega gledališča in dramatike je bolj kot kdaj koli zaznamovan z dejstvom, ki ga nemški teatrolog Hans Thies Lehmann v knjigi *Postdramsko gledališče* označi s sintagmo 'reža med diskurzom teksta in tistim gledališčem'. Odnos med dramatiko in gledališčem zaznamuje protislovnost zapeljevanja in sumničavosti. Zato je v času konca literature kot privilegirane zvrsti umetnosti pisanje za gledališče postalo nekaj, kar ni samoumevno dejanje. In prav zaradi tega mu je potrebno dati nov polet in nove spodbude. Tem je namenjena delavnica, na kateri se bodo srečevali priznani slovenski in angleški dramski in gledališki praktiki na eni, in manj uveljavljeni dramski pisci na drugi strani. Dialog bo potekal v znamenju dejstva, da sta dramatika in gledališče usodno povezana, saj je pisanje za oder hkrati tudi pisanje na odru; da oder lahko le izjemoma shaja brez besede in dramska beseda še redkeje brez odra. V obliki krajših predavanj, predvsem pa intenzivnih praktičnih delavnic bo *teden delavnice na Tednu slovenske drame* udeležil to, kar literarni upravitelj londonskega Royal Courta, Graham Whybrow poimenuje z besedami: 'Ustvarjati most med pisatelji in gledališčem.' Delavnica dramskega pisanja torej kot srečevanje gledališčnikov, ki naj bo nov veter v jedra intenzivnega dialoga med slovensko dramatiko in gledališčem.

TOMAŽ TOPORIŠIČ, vodja delavnice

THE WORKSHOP FOR PLAYWRITING

“Writing for the Stage, Writing on the Stage”

The current moment in Slovene theatre and playwriting is more than ever marked by what the German theatre scholar Hans Thies Lehmann, in his book on post-dramatic theatre, describes as 'a cleft between the discourse of the text and the discourse of the theatre'. The relationship between playwriting and the theatre is marked by the paradox of seduction and suspicion. Thus, at a time when literature has lost its status as a privileged medium, writing for the theatre is no longer something self-evident. This is precisely why it needs fresh enthusiasm and a new stimulus. And that is the goal of the workshop, which joins recognised Slovene and British playwrights and theatre practitioners, on the one hand, with less well-established dramatists, on the other. The dialogue takes place in the conviction that playwriting and theatre are inextricably linked since writing for the stage is, at the same time, writing on the stage; and that the stage can seldom do without a text, and dramatic texts, even more seldom, without the stage. Through short lectures and, above all, intensive practical workshops, the weeklong workshop at the Week of Slovenian Drama seeks to do what Graham Whybrow, literary manager at London's Royal Court Theatre, describes as 'building a bridge between writers and the theatre'. As an encounter between people working in theatre, the Playwriting Workshop should help foster a new and more intensive dialogue between playwriting and theatre in Slovenia.

TOMAŽ TOPORIŠIČ, Head of the Workshop

ROYAL COURT

Velesila NOVE dramatike

<http://www.royalcourttheatre.com/>

Gledališče Royal Court iz Londona, Velika Britanija, je gledališka velesila, ki sistematično spodbuja pisanje novih dram najvišje kvalitete in vzgaja dramatike iz vseh koncev sveta. Svoj mednarodni ugled je pridobilo s posvečanjem novi dramatici in dramatikom, ki se lotevajo sodobnih družbenih problemov in novih možnosti, ki jih ponuja današnji čas, s čimer bistveno oblikuje sodobno dramatiko v Britaniji in tujini. New York Times ga je označil za 'najpomembnejše gledališče v Evropi'.

Prvi umetniški direktor George Devine je želel ustvariti gledališče piscev, 'prostor, kjer je dramatik priznan kot bistvena kreativna sila v gledališču in kjer je drama pomembnejša od igralcev, režiserja, oblikovalca'. Devine je želel odkriti 'odločne, brezkompromisne avtorje inspirativnih, provokativnih in razburljivih dramskih besedil'. Prva uprizoritev besedila *Ozri se v gnevu* Johna Osborna maja 1956 danes velja za odločilen začetek moderne britanske dramatike, to temeljno poslanstvo, ki si ga je gledališče izbralo, pa je ustvarilo novo generacijo britanskih dramatikov.

Od leta 1994 se Royal Court spet intenzivno posveča iskanju in vzgajanju nove generacije dramskih piscev. Mednje sodijo Sarah Kane, Marina Carr, Martin McDonagh, Mark Ravenhill, Roy Williams, Conor McPherson in mnogi drugi. Gledališče že šestnajst let pripravlja *Mednarodno rezidenco za obetavne dramatike*, ki predstavlja odločilno odskočno desko, pospešuje odkrivanje novih dramskih tekstov, ki nastajajo v drugih govornih prostorih, in gledališču omogoča intenzivnejše delo z mladimi dramatici.

ROYAL COURT

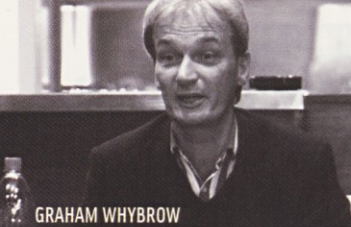
The Force of New Playwrighting

<http://www.royalcourttheatre.com/>

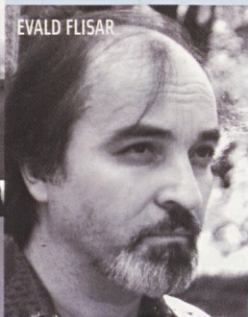
The Royal Court Theatre, London, UK, is a leading force in world theatre, producing new plays of the highest quality, encouraging writers across society, and addressing the problems and possibilities of our time. The Royal Court is an international theatre for new plays and new playwrights, and the work shapes contemporary drama in Britain and overseas. The New York Times described it as 'the most important theatre in Europe'.

*The first artistic director George Devine aimed to create a writers' theatre, 'a place where the dramatist is acknowledged as the fundamental creative force in the theatre and where the play is more important than the actors, the director, the designer'. Devine aimed to discover 'hard-hitting, uncompromising writers whose plays are stimulating, provocative and exciting'. The Royal Court production of John Osborne's *Look Back in Anger* in May 1956 is now seen as the decisive starting point of modern British drama, and the policy created a new generation of British playwrights.*

Since 1994 the Royal Court's artistic policy has again been vigorously directed to finding and producing a new generation of playwrights. The writers include Sarah Kane, Marina Carr, Martin McDonagh, Mark Ravenhill, Roy Williams, Conor McPherson and many others. Now is the 16th year the theatre has also been leading the International Residency for emerging playwrights. The Residency acts as a springboard for all the international work of the Royal Court – facilitating the search for international plays and allowing the theatre to work more intensively with playwrights that have been identified as promising.

GRAHAM WHYBROW

EVALD FLISAR

DRAGA POTOČNJAK

MATJAŽ ZUPANČIČ

GRAHAM WHYBROW (Velika Britanija) je literarni upravitelj gledališča Royal Court v Londonu od leta 1994. Skrbi za odnose z dramatikami, za prebiranje in vrednotenje prispelih dramskih besedil, za iskanje novih hišnih avtorjev, ter priporoča najboljša dela umetniškemu direktorju. Gledališče Royal Court je 'gledališče dramatikov', ki letno uprizori do 19 dramskih besedil. Njegovo umetniško vodilo je uprizarjanje novih dram, ki so izvirne, sodobne in izzivalne na ravni vsebine in forme. Od leta 1994 je gledališče Royal Court odkrilo in uprizorilo več kot 50 dramatikov nove generacije, med najodmevnejšimi so bile krstne izvedbe iger Joeja Penhalla, Rebecce Prichard, Sarah Kane, Marka Ravenhilla, Jeza Butterwortha, Martina McDonagha, Conorja McPhersona in drugih.

GRAHAM WHYBROW (*Great Britain*) has been literary manager at the Royal Court Theatre in London since 1994. His responsibilities include working with dramatists, reading and evaluating play submissions, looking for new in-house playwrights and recommending the most promising texts to the artistic director. The Royal Court Theatre is a 'playwrights theatre', staging up to nineteen plays a year. Its artistic mission is to produce new plays that are original, contemporary and provocative in both content and form. Since 1994, the Royal Court Theatre has discovered and staged work by more than fifty young playwrights; its most acclaimed productions have included the inaugural staging of plays by Joey Penhall, Rebecca Prichard, Sarah Kane, Mark Ravenhill, Jez Butterworth, Martin McDonagh, Conor McPherson and others.

SACHA WARES (*Velika Britanija*) je neodvisna gledališka režiserka. Intenzivno je sodelovala pri nastajanju novih dramskih besedil za National Theatre in Royal Court Theatre v Londonu. V zadnjih letih je režirala več predstav, med njimi *Bintou* avtorja Koffija Kwahula (Arcola), *Pera Palas* Sinana Unela (Gate Theatre), *Credible Witness* Timberlake Wertenbakerja (Royal Court Theatre Upstairs), *Six Degrees of Separation* Johna Guara (Sheffield Crucible) ter *One Life and Counting* Mette Bolstad (Bush Theatre).

SACHA WARES (*Great Britain*) is a freelance theatre director. She has done extensive play development work for the National Theatre and Royal Court in London. Recent productions include: *Bintou* by Koffi Kwahule (Arcola), *Pera Palas* by Sinan Unel (Gate Theatre), *Credible Witness* by Timberlake Wertenbaker (Royal Court Theatre Upstairs), *Six Degrees of Separation* by John Guare (Sheffield Crucible), and *One Life and Counting* by Mette Bolstad (Bush Theatre).

EVARD FLISAR (Slovenija) je pisatelj, dramatik in urednik literarne revije *Sodobnost*. Študiral je primerjalno književnost v Ljubljani in angleščino v Londonu, kjer je živel sedemnajst let in urejal (med drugim) Enciklopedijo znanosti in tehnologije ter pisal zgodbe in igre za BBC. Med letoma 1995 in 2002 je bil predsednik Društva slovenskih pisateljev. Literarne nastope je imel po vsem svetu (prepotoval je več kot osemdeset držav). Njegova prozna in dramska dela so bila prevedena v dvaindvajset jezikov, med njimi tako eksotične, kot so islandščina, bengalščina, malajščina, marati, arabščina. Med proznimi deli je najbolj znan njegov šestkrat ponatisnjeni *Čarovnikov vajenec*. Je tudi avtor treh potopisnih knjig, ki jih literarna zgodovina ima za najboljše slovenske potopise doslej: *Tisoč in ena pot*, *Južno od severa*, *Popotnik v kraljestvu senc* (nagrada Prešernovega sklada). Napisal je enajst dram, med katerimi sta najbolj znani *Kaj pa Leonardo?* (Grumova nagrada) in *Jutri bo lepše* (nagrada Prešernovega sklada). Prva je bila večkrat uprizorjena na tujem, tudi v londonskem West Endu, druga pa kar v osemnajstih državah. Prešernovo gledališče pripravlja krstno uprizoritev njegove najnovejše drame, *Nora Nora*.

EVARD FLISAR (Slovenia) is a novelist, short story writer, playwright and editor (of the literary magazine *Sodobnost*, published since 1933). He studied comparative literature in Ljubljana and English in London, where he spent 17 years of his life, editing (among other things) an encyclopaedia of science and writing stories and radio plays for the BBC. From 1995 to 2002 he was president of the Slovene Writers' Association. His work has been translated into 22 languages, some as exotic as Icelandic, Bengali, Malay, Marathi and Arabic, and he has held readings in many parts of the world (he has travelled in over eighty countries). His best known novel is *Going away with the wild tiger* (*Čarovnikov vajenec*), now in its sixth edi-

tion. He is the author of three travel books regarded as the best travelogues in the Slovene language so far: *A Thousand and One Journey*, *South of North* and *Travels in Shadowlands* (Prešeren Fund Award). He has written eleven plays; the two best known are *What about Leonardo* (Grum Award - Play of the Year Award, produced in many countries, also in London's West End) and *Tomorrow* (Prešeren Fund Award), which has been produced in as many as eighteen countries. Prešernovo gledališče in Kranj is preparing a production of his latest play, *Nora Nora*.

DRAGA POTOČNJAK (Slovenija) je dramska avtorica, igralka in mentorica za gledališče, članica igralskega ansambla Slovenskega mladinskega gledališča. Njen dramski opus sestavljajo odmevne igre *Slepe miši*, *Metuljev ples*, *Alisa*, *Alica*, *Kalea* (vse štiri so bile nominirane za Grumovo nagrado), *La noche de Casandra* (v soavtorstvu), *Hrup, ki ga povzročajo živali je neznosen* in *Eurotrans - Smer zahod*. Njene drame so bile uprizorjene v Sloveniji, Nemčiji, Avstriji, Italiji, Španiji in na Portugalskem. Je tudi avtorica dram *Srečen čas otroštva*, *Hiša brez strehe*, *Pridi vsaj k sebi, če nimaš kam*, *In mirna Bosna!* (vse v bosanskem jeziku, napisane za gledališko skupino bosanskih pregnancev *Nepopravljivi optimisti*, ki jo je vodila med letoma 1992 in 1996) ter desetih radijskih iger, posnetih na Radiu Slovenija. Za svoje igralsko delo je prejela Stopovo nagrado Igralka leta, za delo s pregnanci nagrado Evropa na Finskem ter Župančičevo nagrado Mestne občine Ljubljana, za dramo *Alisa, Alisa* posebno nagrado žirije festivala Zlati lev in za dramo *Hrup, ki ga povzročajo živali, je neznosen* nagrado Neznani sosodje – Gradec 2003 – Kulturna prestolnica Evrope. Njena drama *Prazni čevlji* je izšla v španščini v reviji Primer Acto, *Alisa, Alica* pa v angleškem prevodu Lesley Wade leta 2003 pri založbi Intellect Books v Veliki Britaniji.

DRAGA POTOČNJAK (Slovenia) is a playwright, actress, theatre mentor, and a member of the ensemble at Slovensko Mladinsko Gledališče. Her dramatic opus includes such acclaimed plays as *Blind Man's Bluff*, *The Butterfly Dance*, *Alisa*, *Alice*, and *Kalea* (all four were nominated for the *Grum Award*), as well as *The Noise the Animals Make Is Unbearable* and *Eurotrans – Go West*. Her plays have been staged in Slovenia, Germany, Austria, Italy, Spain and Portugal. She is also the author of *The Happy Times of Childhood*, *The Roofless House*, *At Least Turn to Yourself if There is Nowhere Else to Turn*, and *Peaceful Bosnia!* (all these were written in Bosnian for the *Incredible Optimists*, a theatre ensemble of Bosnian refugees she headed from 1992 to 1996), as well as ten radio plays, recorded at Radio Slovenia. She was chosen *Actress of the Year* by *Stop* magazine, and in recognition of her work with refugees she was presented with the *Europe Prize* in Finland and the *Župančič Award* by the City of Ljubljana. Her play *Alisa*, *Alice* received a *Special Jury Prize* at the *Golden Lion International Festival of Chamber Theatre* (in Umag, Croatia), while the play *The Noise Animals Make Is Unbearable* won the *Unknown Neighbours Award* at *Graz 2003 – The Cultural Capital of Europe*. Her short play *Empty Shoes* was published in Spanish in the journal *Primer Acto*, while *Alisa*, *Alice* was translated into English by Lesley Wade and published in England by *Intellect Books* (Bristol) in 2003.

MATJAŽ ZUPANČIČ (Slovenija) je pisatelj, dramatik, režiser, izredni profesor za gledališko režijo na AGRFT v Ljubljani. Študiral je gledališko režijo in dramaturgijo v Ljubljani in Londonu. Kot avtor sedmih objavljenih in uprizorjenih dramskih besedil v zadnjih petnajstih letih – *Izganjalci hudiča*, *Slastni mrlič*, *Nemir*, *Ubijalci muh*, *Vladimir*, *Goli pianist ali Mala nočna muzika*, *Hodnik* – sodi v sam vrh sodobne slovenske dramatike. Kot režiser in dramatik je bil gost

najpomembnejših evropskih gledaliških festivalov: Avignon, Bonnski bienale itd. Leta 1997 je pri DZS izdal obsežen roman *Obiskovalec*, leta 2000 pa pri založbi Mondena še roman *Sence v očesu*. Za dramsko zbirko *Izganjalci hudiča* je prejel nagrado Slovenskega knjižnega sejma za najboljši knjižni prvenec, za več gledaliških iger pa Grumovo nagrado za najboljše dramsko besedilo: *Vladimir, Goli pianist ali Mala nočna muzika* in *Hodnik*. Njegove drame so prevedene v več tujih jezikov.

MATJAŽ ZUPANČIČ (Slovenia) is a writer, playwright, director, and associate professor at the department of theatre directing at AGRFT in Ljubljana. He studied theatre directing and dramaturgy in Ljubljana and London. As the author of seven plays, published and staged over the last fifteen years - *The Exorcists*, *Delicious Corpse*, *The Fly-Killers*, *Vladimir*, *The Naked Pianist* or *Eine Kleine Nachtmusik*, and *The Corridor* - he belongs to the highest echelon of contemporary Slovene theatre. He has participated, as both director and playwright, in Europe's most important theatre festivals: Avignon, the Bonn Biennial. In 1997, DZS published his expansive novel *The Visitor*, and in 2000, Mondena issued his novel *Shadows in the Eye*. A collection of his plays, entitled *The Exorcists*, received the Slovene Book Fair's award for best literary debut for the years 1991-1993, and three of his plays have received the Grum Award - Play of the Year Award: *Vladimir*, *The Naked Pianist* or *Eine Kleine Nachtmusik* and *The Corridor*. His plays have been translated into several foreign languages.

*... vse mesto je na nogah!
Pojdimo gledat!*

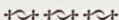
*Če imate res tako veselje
do gledališča ...*

(Slavko Grum)

MEĐNARODNI PROGRAM
INTERNATIONAL PROGRAMME

GOSTUJUĆI PREDSTAVI
GUEST PERFORMANCES

O. J. Traven **EGZIBICIONISTA (EKSHIBICIONIST)**

THE EXHIBITIONIST

(Atelje 212, Beograd, Srbija)

Režija / Director: Milan Karadžić

rokgre **TO THAT**

(Bosansko narodno gledališće Zenica, Bosna in Hercegovina)

Režija / Director: Lajla Penjić

GOSTUJOĆI PREDSTAVI / GUEST PERFORMANCES

Petek, 12. marec ob 19.30

Friday, 12 March, 7.30 pm

Atelje 212, Beograd, Srbija

O. J. Traven:

EGZIBICIONISTA (Ekshibicionist)

THE EXHIBITIONIST

Režija / Director: Milan Karadžić

Prevod / Translation Katarina Pejović

Dramaturgija / Dramaturg Ivana Dimić

Scenografija / Set design Miodrag Tabački

Kostumografija / Costume design Zora Mojsilović Popović

Glasba / Music Isidora Žebeljan

Lektorstvo / Language consultant Ljiljana Mrkić Popović

Nastopajo / Performers:

Isidora Minić Dorothy Jackson

Branimir Brstina Fred Miller

Dara Džokić Eva Stempowsky

Vojislav Brajović Daniel Parker

Andrija Milošević Jimmy Pollack

Grumova nagrada 2002 v izvedbi
najprodornejšega srbskega gledališča.

Duhovito izpisana drama
iz sodobnega urbanega sveta.

Ljubezenski mnogokotnik v psihiatrični ordinaciji.

Fred: Obljubim vam, da ...

Dorothy: Kaj?

Fred: Prišežem na vse ...! Na vse, vse, vse ...!

Dorothy: Pomirite se! Kar počasi ...

Fred: Če bi vas smel ...? Ne se jeziti! Ne mislit, da ... o! Uf!

Dorothy: Povejte že!

Fred: Samo enkrat! Samo enkrat!

Dorothy: Glejte, tule imam gumb – samo pritisnem nanj in paznik bo v sobi! Svarim vas, nikar ničesar ne poskušajte!

Fred: Ne, ni to, samo klik, klik za spomin, samo enkrat!

Dorothy: Enkrat – kaj?

Fred: Fotografirat!

O. J. Traven, Ekshibicionist, odlomek

Nagrajeno besedilo *Ekshibicionist* je svojo aktualnost in kvaliteto potrdilo z dvema uprizoritvama v tujini, poleg srbske še v Théâtre de la Ville d'Esch-sur-Alzette v Luksemburgu. Beograjska postavitev Travnovega Ekshibicionista v glavnem sledi koordinatam, ki jih je določil avtor dramske predloge, vendar pa izostreno zgodbo o manipulaciji delno umirja in raje ubere njene smešne tone.

The award-winning play The Exhibitionist has proved its relevance and excellence in two separate productions outside of Slovenia, not only in Serbia but also at the Théâtre de la Ville d'Esch-sur-Alzette in Luxembourg. The Belgrade production of Traven's play largely follows the co-ordinates set out by the playwright, though to some degree it tones down the play's mordant tale of manipulation, preferring instead to bring out its humour.

"Seksološke variacije v trdni dramski zgradbi O. J. Travena je režiser Milan Karadžić beograjskemu občinstvu predstavil v mehkejši, bolj 'seksi' varianti."

Milutin Mišić, Mehka varianta, Borba, Srbija, 18. 01. 03

Nedelja, 14. marec ob 19.30

Sunday, 14 March, 7.30 pm

**Bosansko narodno gledališče Zenica
Bosna in Hercegovina**

rokgre

TO THAT

Režija / Director: Lajla Penjić

Prevod / Translation **Tanja Piperović**

Scenografija in kostumografija / Set design and costume design

Mensur Begičević

Glasba / Music **Lajla Penjić**

Nastopajo / Performers:

Dženita Imamović To

Hasan Zahirović Albert

Prva tuja uprizoritev

Grumovega nagrajenca za leto 2000.

Naslovni junak drame se

iskreno kot otrok potaplja v svet domišljije.

**Besedilo, ki ustvarjalcem predstave
ponuja obilo kreativne svobode.**

GOSTUJOCI PREDSTAVI / GUEST PERFORMANCES

Albert: (*Znogo brčne v vrata.*) Veš ti sploh, kako nizek pritisk imam?

To: Ne.

Albert: Sto dvajset.

To: Katastrofa.

Albert: Ja, sto dvajset. In zdravnik mi je napovedal le še dva tedna življenja.

To: Katastrofa.

Albert: Ja, in ti me tukaj zajebavaš!

To: Nisem mislil.

Albert: Ja, zdaj pa nisem mislil. Kaj misliš, kako bi bilo meni, če bi moral dva tedna prej umreti?

To: Ne bi ti bilo prijetno.

Albert: Tako je, ja. Zato pa zdaj pridi ven in mi vrni knjigo.

Rokgre, To, odlomek

Avtor, ki se podpisuje s psevdonimom rokgre, je ta hip vodilno pero mlajše generacije slovenskih dramatikov. Uveljavlja se na različnih področjih literature in gledališča, kot dramatik, pisatelj, dramaturg, avtor radijskih iger in scenarist. V nagrajeni drami *To* izpisuje, kaj vse se lahko zgodi, ko nas obišče akviziterski prodajalec knjig.

The author, who writes under the pseudonym 'rokgre', is currently one of the leading figures among the younger generation of Slovene playwrights. He is gaining notice in various areas of literature and theatre - as dramatist, writer, dramaturge, the author of radio plays and screenwriter. In the award-winning play That, he shows us what can happen when a book salesman comes to our door.

"To je hit letošnje gledališke sezone!"

Duško Abramušič, Posebej za mlajše občinstvo, Večernji List, BiH, 24. 11. 03

*... ko da se ima kaj
zgoditi, je v zraku.*

*... tam je nekdo, ki
morebiti čaka name.*

(Slavko Grum)

PREDIGRA / FOREPLAY

Več avtoric

MEŠTIRIX WEFOURX

KUD Metrix

Gregor Čušin

HAGADA HAGGADA

MGL Ljubljana

Boris Kobal

DRAGI KUČAN TI PIŠEM ...

DEAR KUČAN I AM WRITING TO YOU ...

SNG Nova Gorica

Režija / Director: Boris Kobal

Glasba / Music: Miran Košuta

SPREMLJEVALNA PREDSTAVA / OFF PERFORMANCE

Nada Križnar

DRUŽINSKI DOŽIVLJAJI FAMILY ADVENTURES

VDC Kranj

Režija / Director: Nada Križnar

PREDIGRA / FOREPLAY

Torek, 9. marec ob 20.30

Tuesday, 9 March, 8.30 pm

KUD Metrix

Več avtoric

MEŠTIRIX WEFOURX

Scenografija / Set design Irena Pivka

Kostumografija / Costume design Alenka Globočnik, Marija Mojca
Pungerčar

Glasba / Music Jure Vlahovič, Brane Zorman

Oblikovanje svetlobe / Light design Borut Cajnko

Nastopajo / Performers:

**Mojca Dimec, Mojca Funkl,
Maruša Geymayer Oblak, Barbara Krajnc**

Drugi del gledališke nadaljevanke.
Gledališka miniatarka za štiri ženske,
krsto in torbo.

Futuristična eksistenčna komedija.

Mojca D.: In kaj je eksotična materija?

Barbi K.: Za razliko od navadne materije, iz take smo na primer me narejene, me imamo pozitivno maso, eksotična materija pa ima negativno maso.

Maruša G. O.: Ja, tvoja sestra, a ne!?

Barbi K.: Ja, moja sestra je imela substrat za eksotično materijo, to pa je – negativna misel. Pizda moraš biti, pa prideš naprej.

Maruša G. O.: Ja, ja, koliko negativnih misli sem že jaz imela, pa me to še ni nikamor pripeljalo.

Barbi K.: Ja, zato ker nimaš tehnike, metoda je važna, pristop k delu, metodologija dela ... A vam jo pokažem?

Več avtoric, Meštirix, odlomek

Tri duhovita dekleta oropajo draguljarno, vendar torbo z bogastvom izgubijo. Med begom pred policijo, po vrsti neverjetnih preobratov in neštetih zasukov, srečajo četrto dekle, ki jim razkrije skrivnosti potovanja v času, s čimer pa njihov nemogoč položaj še bolj zaplete ...

Three clever girls rob a jewellery store but lose the bag that contains the fortune. While running away from the police, and after a number of surprising twists and countless turns, they meet a fourth girl, who discloses the secrets of time travel. But that makes their already impossible predicament even more complicated. . .

"Meštirix ni kak usodnim vprašanjem zavezan sci-fi, temveč ekskapistična burka v vsakdanji ništrc zapletenih, sivine naveličanih mestnih žena z dovolj živimi, fino karikiranimi povzetki značajev in skrbi, da prožijo dogodivščine verodostojno smotanega in zmerno histeričnega kvarteta salve smeha."

Jaša Kramaršič Kacin, Naprej v zmešnjavo, Mladina, 19. 01. 04

Sreda, 10. marec ob 19.30

Wednesday, 10 March, 7.30 pm

Mestno gledališče ljubljansko

Gregor Čušin

HAGADA HAGGADA

Komedijantsko oživljanje svetopisemskih zgodb.

Nagrajenec bienalnega festivala

Monodrama Ptuj 2003.

**“Zakaj sta bila Adam in Eva izgnana iz raja?
Ker sta jedla jabolka! Jabolka ja niso za jest. Iz
jabolk se dela mošt!”**

Bog: /.../ Veš kaj, Adam,
takole se bova zmenila - ustvaril ti bom - žensko.

Adam: Žensko?

Bog: Ja, žensko.

Adam: Kaj pa je to?

Bog: Saj še sam pravzaprav ne vem. Je pa to krasno bitje,
lepo kot nebesa, prijazno. Ženska ti bo pokorna,
pomagala ti bo, skrbela bo zate, ti stregla, te ljubila ...

Adam: O Bog, hitro mi ustvari to žensko!

Gregor Čušin, Hagada, odlomek

Igralec Gregor Čušin, stari znanec kranjskega občinstva, se je kot "one man band" lotil avtorskega projekta *Hagada*. Prepričljiva, kratkočasna zabavna štorija stkana iz svetopisemskih zgodb v briljantni interpretaciji, ki vodi daleč stran od poceni zabave.

Actor Gregor Čušin, a familiar face to Kranj theatre audiences, has, as a kind of 'one-man band', tackled an original piece called Haggada. This compelling, engaging and amusing story is composed of various tales from the Bible, presented in a brilliant interpretation far removed from cheap entertainment.

„Preprosto, a učinkovito organiziran material /.../ podaja Čušin disciplinirano, tekoče, tako rekoč brez šumov, govorno in telesno natančno, hitro in z dobrimi refleksi, a kljub temu nekoliko manj mehko, kakor smo pri njem vajeni. Tega mu ni šteti v slabo, nekaj ostrine in rezkosti, ki na trenutke predre povrhnjico simpatične humorne pripovedi, je njegovi interpretaciji samo v korist.“

Blaž Lukan, Zabavna prilika, Delo, 05. 02. 03

POPPIČERA / FORPPJAY
Četrtek, II. marec ob 19.30

Thursday, 19 March, 7.30 pm

Slovensko narodno gledališče Nova Gorica

Boris Kopal

DRAGI KUČAN TI PIŠEM ...

DEAR KUČAN I AM WRITING TO YOU ...

Režija / Director: **Boris Kopal**

Glasba / Music **Miran Košuta**

Aranžma / Arrangements by **Marijan Mlakar**

Nastopajo / Performers:

Boris Kopal, Miran Košuta

Marko Feri, Aleksander Ipavec

Kabaret na teve poprovski način.

Satira aktualno politične stvarnosti.

Kratkočasna, a pikra zabava na lasten račun.

Kobal: Sem Marieto ... Ne me vprašat nič več, zato ker sem posebej-
na žalost in depresija ... Sem zamejski Slovenec sez Trsta, praktično
perdente de profesion e mona de našita ... Imam ene krepke čez 40 let
... Sem se vpisal v Ljubljani leta '72 na fakulteto za arhitekturo, mi je
ratalo nardit tudi en kolokvij ... Potem sem ustanovil en Klub zamejskih
Slovencev iz zamejstva in bližnje okolice ... Sem predsednik ...

Košuta: V tridesetih letih en kolokvij! Ste en faliranc, milo rečeno ...

Kobal: Tudi grobo rečeno! Mene me je pokvaril Milan Kučan ...

Boris Kobal, Dragi Kučan ti pišem ..., odlomek

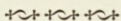
V kabaretni lepljenki se Boris Kobal predstavlja kot edinstven slovenski mojster družbene in politične satire, ki brez dlake na jeziku stresa iz rokava našpičene duhovitosti na račun Slovencev, posebej Primorcev in zamejcev, ter Evrope, ki smo ji vsak dan "bližje". Rdeča nit uprizoritve so neodposlana pisma, ki jih zamejski študent Marieto piše Milanu Kučanu; ob tem spoznamo še njegovega prijatelja, pleskarja Mujota, ki je predsednika Kučana osebno srečal, svojo "fus-noto" pa pismu doda še partizan Berto, borec za zahodno mejo.

In his cabaret pastiche, Boris Kobal proves himself to be Slovenia's unequalled master of social and political satire. His biting wit pulls no punches, especially when it comes to fellow Slovenes - notably, residents of Primorska and the trans-border regions - or to the Europe we get closer to day by day. The show is constructed around a series of unmailed letters written to President Milan Kučan by Marieto, a Slovene student who lives on the other side of the border. In these letters we also get to know Marieto's friend, the house painter Mujo, who once met President Kučan in person; then, too, there's a 'footnote' added by a man named Berto, a Partisan who fought to secure the western border.

"Satirični kabaret avtorjev Borisa Kobala in Mirana Košute Dragi Kučan ti pišem ... je naravnost imeniten odraz slovenske in zamejske politične stvarnosti. /.../ Boris Kobal se je ponovno potrdil kot izjemen mojster politične satire, ki je pri nas tako zelo manjka."

Ingrid Kašca Bucik, Radio Koper, 30. 05. 03

SPREMLJEVALNA PREDSTAVA / OFF PERFORMANCE

Petek, 19. marec ob 17.00

Friday, 19 March, 5.00 pm

Varstveno delovni center Kranj

Nada Križnar

DRUŽINSKI DOŽIVLJAJI **FAMILY ADVENTURES**

Režija / Director: Nada Križnar

Scenografija / Set design **Apolonija Kandus, Meta Grandlič**

Kostumografija / Costume design **Mina Oman**

Nastopajo varovanci Varstveno delovnega centra Kranj,
odrasle osebe z motnjo v duševnem in telesnem razvoju.

Igra *Družinski doživljaji* je šaljiv prikaz življenjskih zapletov med starši in otroci, ko se mladi odločajo za samostojno življenjsko pot.

The performers are mentally and physically challenged adults from the Care and Work Centre of Kranj. The play Family Adventures is a humorous look at the complications that arise between parents and children when young people decide to make their own way in life.

*Čudne stvari
so danes v mestu!*

*... vse mesto je na nogah.
Nihče ne spi.*

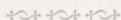
(Slavko Grum)

AFTER HOURS

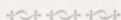
Koncert Aleša Hadalina in Jožija Šaleja

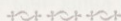
Koncert skupine Bossa de novo

Koncert skupine Autodafé

Koncert skupine Jurki & Basisti

**Koncertni večeri v baru MITNICA
v neposredni bližini Prešernovega gledališča.**

**V sodelovanju z barom Mitnica
in Klubom študentov Kranj.**

Petek, 12. marec ob 23.00

Friday, 12 March, 11 pm

Koncert Aleša Hadalina in Jožija Šaleja

ALEŠ HADALIN je v otroštvu igral harmoniko, rad pa je pihnil tudi v orglice in kljunasto flavto. Leta 1981 se vpiše na študij muzikologije v Ljubljani. Konec leta 1986 postane ustanovni član skupine *Tantadruj*, z njo koncertira po vsej Sloveniji. Leta 1990 izdajo LP ploščo *Tantadruj* in leta 1997 CD *Strunam*. Leta 1992 začne s kitaristom Marjanom Pirnarjem prepevati jazz standarde in podobno glasbo. Leta 1995 začne sodelovati s plesno skupino En-Knap. Z njimi sodeluje pri treh predstavah *Struna in želo* (1996), *Zakovitosti kobre* (1997) in *Popoln korak?* (2001). Skupaj prepotujejo dobršen del Evrope in nekaj sveta. S skupino En-Knap posname tudi tri filme: *Vrtoglavi ptič* (1996), *Dom svobode* (1998) in *Krotilci časa* (2002). Za plesno predstavo *Popoln korak?* priredi in izda sound track zgoščenko z naslovom *Umetnost hoje* (2001). V tem času igra z različnimi glasbeniki, največ jazz in blues, s pianistom Jožijem Šalejem posnameta zgoščenko jazz standardov *Gee Baby* (2002). Zadnja

leta se ukvarja s samostojnim pevskim delom, s promocijo človeškega glasu, veliko nastopa in izda zgoščenko *Kako lepo je*. Na njej je zbrana glasba iz vseh njegovih ustvarjalnih obdobj, od ljudske glasbe, jazza preko šansona do pevsko-glasbenih eksperimentov.

ALEŠ HADALIN played the accordion as a child, but he also liked to blow into the harmonica and the beaked flute. He began his studies in musicology in Ljubljana in 1981. In late 1986, he became one of the founders of the band Tantadruj, which performed throughout Slovenia. The band released a self-titled LP in 1990 and, in 1997, a CD entitled *Strunam*. In 1992, along with guitar player Marjan Pirnar, he started performing jazz standards and the like. Collaboration with the dance group En-knap began in 1995 and led to three productions: *Struna in želo* (The String and the Sting) (1996), *Zakovitosti kobre* (Cobra Laws) (1997), and *Popoln korak?* (The Perfect Step?) (2001). Hadalin and En-knap have travelled together across the better part of Europe as well as other parts of the world. They have also worked together in three films: *Vrtoglavi ptič* (The Vertiginous Bird) (1996), *Dom svobode* (House of Freedom) (1998) and *Krotilci časa* (Time Tamers) (2002). For *The Perfect Step?* he arranged and released a soundtrack called *The Art of Walking* (2001). During this period, he performed with various musicians, mostly jazz and blues, and, in collaboration with pianist Joži Šalej, released *Gee Baby* (2002), an album of jazz standards. In recent years, he has been devoting his time to independent song work, promoting the human voice, and performing. He recently released the CD *Kako lepo je* (It's So Beautiful) which includes music from all his creative periods, from folk music and jazz to chanson and singing-musical experiments.

Sobota, 13. marec ob 23.00

Saturday, 13 March, 11 pm

Koncert skupine BOSSA DE NOVO

Primož Vitez in prijatelji

Primož Vitez and Friends

Bossa de novo - zasedba: Primož Vitez vokal, **Aljoša Kosor** kitara
Marko Gregorič kontrabas, **Blaž Celarec** tolkala, **Sergej Randjelović**
bobni

BOSSA DE NOVO je komorna jazzovska skupina, edina slovenska glasbena zasedba, ki se ukvarja z brazilskimi glasbenimi izrazi. V ospredju njenega zanimanja je baladni jazz, bolj znan kot 'bossa nova', zmes afrobrazilskih glasbenih tradicij (samba) in cool jazza z zahodne ameriške obale. Bossa de novo to enigmatično glasbo slovenskemu občinstvu prvič predstavlja v portugalščini, angleščini in slovenščini. Poleg obdelav skladb najbolj reprezentativnih brazilskih skladateljev (Tom Jobim, Caetano Veloso, João Gilberto, Dorival Caymmi, Ary Barroso) skupina v to specifično ritmiko in harmonije prireja tudi druge glasbene zvrsti, na primer jazzovske standarde. Zasedba je spre-

menljiva in se po eni strani prilagaja sprotnim koncertnim potrebam, po drugi pa razpoložljivosti vrhunskih slovenskih jazzovskih glasbenikov, ki v njej sodelujejo. Bossa de novo prav zdaj pripravlja ploščo z mednarodno zasedbo, ki je začela nastajati februarja 2003 v Riu de Janeiru v sodelovanju z brazilskim kitaristom Williansom Pereiro in bo predvidoma posneta v studiu in na koncertnih nastopih leta 2004 v Sloveniji.

Bossa de Novo: Primož Vitez (vocals), **Aljoša Kosor** (guitar)

Marko Gregorič (double-bass), **Blaž Celarec** (percussion)

Sergej Randjelović (drums)

BOSSA DE NOVO is a chamber jazz band, the only Slovene group dedicated to performing Brazilian music. The band's main interest is balladic jazz (more commonly known as bossa nova), a mix of Afro-Brazilian musical traditions and cool West Coast jazz from the United States. For the first time ever, Bossa de Novo is presenting this enigmatic music to Slovene audiences in Portuguese, English and Slovene. Along with performing arrangements of works by the most representative Brazilian composers (Tom Jobim, Caetano Veloso, João Gilberto, Dorival Caymmi, Ary Barroso), the band also adapts other kinds of music, such as jazz standards, to these unique rhythms and harmonies. The composition of the band changes depending on the needs of a particular concert and the availability of Slovenia's top jazz musicians, who often appear as guest performers. Boss de Novo is currently putting together an album with an international makeup that began taking shape in Rio de Janeiro in 2003, when the group performed with Brazilian guitarist Willians Pereira. It is expected to include both studio recordings and live performances from concerts in Slovenia in 2004.

Četrtek, 18. marec ob 23.00

Thursday, 18 March, 11 pm

Koncert skupine AUTODAFÉ

Matjaž Pikalo in prijatelji Matjaž Pikalo and Friends

Autodafé - zasedba: **Matjaž Pikalo** harmonika, glas

Andrej Hawlina violina, ropotulje, glas, **Luka Ropret** kitara, glas

AUTODAFÉ – Leta 1994, tristo let po Voltairovem rojstvu, čigar roman *Kandid* je navdih za nastanek in ime skupine, se v grajski galeriji na Ravnah na Koroškem zgodi njen prvi nastop. Ob tretji obletnici delovanja skupina posname in izda ploščo *Le Voyage Imaginaire*. Po izboru revije Mladina postane ena izmed petih najboljših domačih plošč leta. Leta 1999 posname glasbo za kratki dokumentarni film *Portreta z ozadjem* režiserja Amirja Muratovića. Film prejme nagrado na Festivalu animiranega filma v Izoli. Konec leta začne snemati drugo ploščo z delovnim naslovom *Cinéma Voltaire*. Leta 2000 se skupina

udeleži vlaka literature *Poezija Express* in z njo prepotuje postaje od Murske Sobotne do Kopra. Leta 2001 posname glasbo za kratki igrani film *Iz prahu sončnih žarkov* (poimenovanem po začetnem verzu pesmi *Grebeni* Matjaža Pikala) režiserke Petre Seliškar. Skupini se pridruži kitarist Luka Ropret. Izide težko pričakovana druga plošča skupine *Cinéma Voltaire* s podnaslovom *Les chansons populaires*.

Musicians: Matjaž Pikalo - accordion, vocals

Andrej Hawlina - violin, rattles, vocals, **Luka Ropret** - guitar, vocals

AUTODAFÉ – In 1994, three hundred years after the birth of Voltaire, whose novel *Candide* provided the inspiration for starting and naming the band, its first performance took place in the castle gallery in Ravne na Koroškem. For its third anniversary, the group released an album called *Le Voyage Imaginaire*, which *Mladina* magazine rated one of the top five records of the year. In 1999, the band recorded the musical score for Amir Muratovič's film *Portret z ozadjem* (Portrait with Background); the film was honoured with an award at the Festival of Animated Film in Izola. At the end of the year, the band started recording its second album, titled *Cinéma Voltaire*. In 2000, the group took part in the literary train project *Poetry Express*, which travelled from Murska Sobota to Koper. In 2001, the band recorded the soundtrack for a short fiction film *Iz prahu sončnih žarkov* (From the Dust of Sunbeams) (named after the opening verse of Matjaž Pikalo's poem *Grebeni* [Mountain Crests]), directed by Petra Seliškar. Guitar player Luka Ropret joined the band. Next, the group's long-awaited second album, *Cinéma Voltaire*, was released, subtitled *Les chansons populaires*.

Petek, 19. marec ob 23.00

Friday, 19 March, 11 pm

Koncert Jurki & Basisti

Jurki & Basisti - zasedba: Bojan Jurjevčič - Jurki vokal

Blaž Grm bobni, vokal Žiga Golob bas, kontrabas

Pločnik se sveti,
Plečnik v kleti,
natakar bo znal
kozarce prešteti.

Jurki & Basisti, Dama in top, odlomek

JURKI & BASISTI - Basisti so prvič nastali leta 1984. Zasedba se je v dvajsetih letih delovanja večkrat spremenila, njihovo hrbtenico pa od samega začetka predstavlja Bojan Jurjevčič - Jurki, tudi skladatelj za gledališke in radijske igre ter film. V dolgoletni glasbeni karieri je Jurki s prijatelji uglasbil pesmi Nika Grafenauerja, Milana Jesiha in Borisa

A. Novaka, prirejal songe Franeta Milčinskega - Ježka (album *Horuk v nove čase*), sodeloval z Vladom Kreslinom. Njihovi komadi se pojavijo na različnih kompilacijah (*Elvis de Luxe, Tistega lepega dne, Izštekani II*). Leta 2002 se skupina na novo sestavi in se poimenuje Jurki & Basisti. Pri založbi Multimedia izide nova plošča *Dama in top*, ki so jo poznavalci ocenili kot mestni pamflet stare šole kabaretne in gledališke poezije: "Jurki v večnamenski poetični predstavi kratkih in z ljubeznijo definiranih delcev vsakdana sestavlja jedro nekonvencionalnega izraza, ki ga dušebrižno nadgrajujeta Blaž Grm (bobni) in Žiga Golob (bas). Ekipa na trenutke zveni kot čudovit folklorni okrasek (*Dama in top*), globoko v zavetju lucidnega soul šlagerja (*Grobarjeva pesem*), bluesovsko-rockovska enigmatika (*Budni sanjamo več*) ali pa kot zvočna kulisa, več kot gledališka ali filmska (*La moschetta*)."

Musicians: Bojan Jurjevič – Jurki

Blaž Grm - drums, vocal, **Žiga Golob** - double bass

The sidewalk is glistening,
there's Plečnik in the cellar,
the waiter will know
how to count up the glasses.

Jurki & Basisti, The Lady and the Gun

JURKI & BASISTI - The group **Basisti** originated in 1984. There have been several changes in the membership over the past twenty years, but the backbone of the band has always been **Bojan Jurjevič**, or as he's generally known, **Jurki**, who also composes music for theatre, radio and film. During his long career, Jurki and his friends have set to music poems by Niko Grafenauer, Milan Jesih and Boris A. Novak, adapted songs by Frane Milčinski (on the album *Horuk v nove čase [A Hurrah in New Times]*), and

collaborated with Vlado Kreslin. Their songs also appear on various compilation albums (*Elvis de Luxe, Tistega lepega dne, Izštekani II*). In 2002, the band again regrouped, this time under the name Jurki & Basisti. Their new album *Dama in top (The Lady and the Gun)* has been released on the Multimedia label. The album was appraised by connoisseurs as an old-style urban pamphlet of cabaret and theatre poetry: 'In a multipurpose poetic presentation of short and lovingly defined fragments from everyday life, Jurki assembles a core of unconventional expression, which becomes the foundation for the careful ministrations of Blaž Grm (drums) and Žiga Golob (double bass). At various times the band sounds like a wonderful ethnic riff ("Dama in top" [The Lady and the Gun]) or something deeply sheltered in lucid soul-pop ("Grobarjeva pesem" [The Gravedigger's Song]), enigmatic blues-rock ("Budni sanjamo več" [Awake We Have More Dreams]) or sound scenery, something more than just theatre or film music ("La Moschetta")'.

Sobota, 20. marec ob 20.00

Friday, 19 March, 8 pm

Disco Party

Po zaključni slovesnosti 34. Tedna slovenske drame bo **DJ Želc** v predverju Prešernovega gledališča rolal disco komade 80. in 90. let.

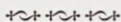
*Following the closing ceremony of the 34th Week of Slovenian Drama, **DJ Želc** will be spinning disco hits from the 80s and 90s in the foyer of Prešeren Theatre.*

*... ali ne bi bilo greh,
da bi šli mimo tega bisera
in ga ne spoznali?*

NAGRAD
33. TEDNA SLOVENSKE DRAME

THE 33RD WEEK OF SLOVENIAN DRAMA
AWARDS

GRUMOVA NAGRADA 2003

Strokovna žirija za *Grumovo nagrado 2003* v sestavi Alja Predan, predsednica, ter člani Matej Bogataj, Vesna Jevnikar, Jakob Jaša Kenda in Vilma Štritof Čretnik je prebrala 34 dramskih besedil, ki so prispela na natečaj. Med njimi je izbrala sedem nominirancev:

Anonimni avtor: Mefistovo poročilo / *Anonymous: Mefisto's Report*

Evald Flisar: Nora Nora

Saša Pavček: Čisti vrelec ljubezni / *The Pure Well of Love*

Šifra MAPPE: Karadžičev test / *Code name MAPPE: The Trial of Karadžič*

Šifra 580922: Rustikalna komedija / *Code name 580922: The Rustic Comedy*

Martina Šiler: Reykjavik

Matjaž Zupančič: Hodnik / *The Corridor*

Soglasno se je odločila, da Grumovo nagrado 2003 podeli

Matjažu Zupančiču za dramo HODNIK.

Obrazložitev žirije: Drama *Hodnik* se ukvarja z vse bolj aktualnim problemom posameznikove avtentičnosti in prezentacije; kaže, kako obupno hočemo ugajati in kako za drobiž, pa kljub temu krvavo zares, igramo lastno življenje, prepričani, da smo enako nadzorovani kot dramske osebe, da se vse dogaja pred očmi Gledalca, ki vse vidi in vse ve. Drama postavi skupino prostovoljcev v medijsko spodbujen in nad-

zorovan eksperiment, v katerem posamezniki, motivirani s kupom denarja, tekmujejo za naklonjenost televizijske publike. Razen na hodniku, kjer je nekakšen medijski zapik, kjer se odvija njihov zakulisni premislek in kaže tekmovalna surovost. V tej veliki sodobni gladiatorski areni, kjer je vsak proti vsem, pa je zmagovalec lahko samo eden; do konca brezobzirni in cinični medijski Veliki brat, zdaj gnan s kapitalsko logiko in zato do konca in brez zadržkov poguben.

GRUM AWARD 2003

In accordance with the decision of the jury, which comprised Alja Predan (chair), Vilma Štritof Čretnik, Vesna Jevnikar, Jakob Jaša Kenda and Matej Bogataj, the 2003 Grum Award was presented to

THE CORRIDOR, by Matjaž Zupančič.

The Corridor explores the ever more pressing issue of the authenticity and presentation of the individual. The play reveals just how desperately we try to please and how, for a bit of small change but still in all bloody seriousness, we act out our own lives, in the belief that we are being watched like characters in a play, that everything is happening before the eyes of the Viewer, who sees all and knows all. The drama places a group of volunteers in a media-hyped, controlled experiment where, hoping to win a stack of money, they compete as individuals for the favour of the television audience. Except in the corridor, which is off-limits to the media; here their behind-the-scenes ruminations unfold and their competitive brutality is on full display. In this great big latter-day gladiators' arena, it's every man for himself. But there can only be one winner: the thoroughly ruthless and cynical Big Brother of the media, now driven by the logic of capital and, therefore, totally without restraint and deadly.

GRÜN-FILIPICEVO PRIZNANJE 2003

Strokovna žirija za Grün-Filipićevo priznanje v sestavi Vilma Štritof Čretnik (predsednica), Matej Bogataj, Vesna Jevnikar, Jakob Jaša Kenda in Marinka Poštrak se je soglasno odločila, da (biena)lno) nagrado za dosežke na področju slovenske gledališke dramaturgije za leto 2003 prejme dramaturginja Diana Koloini.

Obrazložitev: Diana Koloini je kot praktična dramaturginja s svojim ustvarjalnim delom gotovo zaznamovala slovensko gledališko ustvarjalnost v zadnjih treh letih. Pri svojem delu se natančno in celovito loteva zastavljenih problemov. Vedno izoblikuje natančno stališče do teksta in do predstave. Pozorna je na tekstovne plasti in njihovo artikulacijo v prostoru, zato se v uprizoritvi zavzema za izpostavitvev in uveljavitev problema. Konsistentnost je skupna lastnost predstav, v katerih je kot dramaturginja sodelovala. V *Praznovanju* Thomasa Vinterberga natančno odmerjeni medsebojni trki posameznih prizorov ustvarjajo peklenski svet. *Noži v kurah* Davida Harrowerja se osredotočajo na omejen obseg jezika in govora, s katerim razpolagajo dramski liki, zato predstava zadene prav s svojo elementarnostjo. *Antigona v New Yorku* Janusza Glowackega pa zablesti prav na jasno začrtani, vendar tanki liniji krhkega tragikomičnega ravnovesja.

GRÜN-FILIPIČ AWARD 2003

A jury of theatre professionals – comprising Vilma Štritof Čretnik (chair), Matej Bogataj, Vesna Jevnikar, Jakob Jaša Kenda and Marinka Poštrak – decided unanimously to present the (biennial) 2003 Grün-Filipič Award for achievement in the field of Slovene dramaturgy to dramaturge Diana Koloini.

*Over the past three years, Diana Koloini's work as a pragmatic dramaturge has undoubtedly left its mark on Slovene theatrical creativity. In her work, she tackles the issues raised in a text with precision and thoroughness. She always formulates a precise standpoint toward a particular text or production. Attentive to the various layers of the text and their articulation in space, she strives to see that an issue receives exposition and affirmation in the staging. Consistency is the common feature of all the productions she works on as dramaturge. In Thomas Vinterberg's *Celebration*, precisely measured-out mutual collisions create a hellish world. David Harrower's *Knives in Hens* focuses on the limited range of the characters' language and speech, which means the production hits its mark thanks to its own elementary nature. And *Antigone in New York*, by Janusz Glowacki, shines along the thin yet clearly drawn line of its fragile tragicomic equilibrium.*

VELIKA NAGRADA 2003

Strokovna žirija za Veliko nagrado 33. Tedna slovenske drame (letos preimenovano v Šeligovo nagrado) v sestavi Barbara Orel, Marjana Ravnjak in Tomaž Toporišič je izbirala med sedmimi uprizoritvami tekmovalnega programa:

rokgre: **Blok / Block** (PG Kranj)

Iztok Lovrić: **Vrtoglavica / Vertigo** (Gledališče Glej)

Milan Jesih: **Srebrno rebro / Silver Rib** (MGL)

Gregor Strniša: **Ljudožerci / Cannibals** (SNG Drama Ljubljana)

Zoran Hočevar: **'M te ubu! / 'M Gonna Kill You!** (SNG Nova Gorica)

Ivan Cankar: **Za narodov blagor / For the Good of the People** (SLG Celje)

Anton Tomaž Linhart: **Ta veseli dan ali Matiček se ženi / This Joyful Day or Little Matthew's Getting Married** (LGL)

Soglasno se je odločila, da Veliko nagrado za najboljšo predstavo v celoti podeli komediji *Ta veseli dan ali Matiček se ženi* A. T. Linharta v režiji Vita Tauferja in izvedbi Lutkovnega gledališča Ljubljana.

Obrazložitev žirije: Režiser Vito Taufer je v svoji že četrti avtorski interpretaciji Linhartovo klasično veseloigro inteligentno in duhovito priredil za medij lutkovnega gledališča, natančneje za klasično tehniko ročnih lutk. Skupaj z Barbaro Stupico, avtorico likovne zasnove in Igorjem Leonardijem, avtorjem glasbe, je

ustvaril dramaturško drzno predstavo, ki presega dosedanje tradicionalne interpretacije Linhartove dramatike in dosledno vzpostavlja vratolomnost udejanjanja svobode erosa. V imenitno ubrani in dinamični izvedbi animatorske ekipe Linhart zaživi pred nami kot izrazito živ in sodoben avtor, ki razpira nove možnosti medija lutkovnega gledališča.

THE GRAND PRIZE 2003

*The jury of theatre professionals for the 33rd Annual Week of Slovenian Drama, which comprised **Barbara Orel, Marjana Ravnjak and Tomaž Toporišič**, unanimously awarded the **Grand Prize for Best Overall Production** to the comedy **This Joyful Day or Little Matthew's Getting Married**, written by Anton Tomaž Linhart, directed by Vito Taufer and performed by the **Puppet Theatre of Ljubljana**. In this, his fourth interpretation of Linhart's classic farce, the director intelligently and wittily adapted the play for the medium of puppet theatre, more precisely, for the classic technique of hand puppets. Together with art director Barbara Stupica and composer Igor Leonardi, he created a dramaturgically bold production that surpasses all previous traditional interpretations of Linhart's work and presents in a consistent way the perils of making real the freedom of Eros. The wonderfully harmonised and dynamic performance from the team of puppeteers brings Linhart to life for us as a distinctly vital and contemporary author, who opens up new possibilities for the medium of puppet theatre.*

4. Teden slovenske drame so omogočili
34th Week of Slovenian Drama was made possible by:

MESTNA OBČINA KRANJ

k u l t u r a

republika slovenija
ministrstvo za kulturo

Pokrovitelji 34. Tedna slovenske drame / 34th Week of Slovenian Drama sponsors:

Telekom Slovenije

POKROVITELJ ŠELIGOVE NAGRADE

DROGA

POKROVITELJ GRUMOVE NAGRADE

MERKUR

Sava

GOODYEAR

ISKRATEL

triglav

GEUTEBRÜCK

PETROL

Barvna Mlinica

SKUPINA sam
www.dagimarket.com

K&K

www.k&k.si

ISKRAEMECO

POKROVITELJA DELAVNICE DRAMSKEGA PISANJA

OBČINE

- RADOVLJICA
- TRŽIČ
- ŠKOFJA LOKA
- DOMŽALE
- JESENICE
- MENGEŠ

GORENJSKI GLAS

Za Gorenjski glas je značilna tradicija in zvestoba.

Stoletnik je najboljši dokaz, da Gorenjska potrebuje svoj časopis.

Pol stoletna zvestoba naročnic in naročnikov
prav tako. Gorenjski glas je trdoživ in vitalen časopis.

Stoletnik si je v zadnjih letih nabral 'ograbeč' otrok –
tri gorenjske in deset lokalnih prilog.

In nič ne kaže, da bi odnehal.

Z lokalnimi prilogami želimo pokriti vso Gorenjsko
in tako ustvariti mrežo lokalnega tiska.

Gorenjska se razteza tja do Lukovice in Moravč,
tudi tam govorijo in čutijo po gorenjsko, čeprav upravno
spadajo k Ljubljani. Želimo si, da bi Gorenjski glas
postal priljubljen časopis tudi na gorenjskem vzhodu,
da bi povezoval vso Gorenjsko.

Največji izziv za Gorenjski glas bo v prihodnjih letih
predstavljal prehod s poltednika na dnevnik.

Naše življenje je vse hitrejše, novice se prodajajo
kot sveže žemlje in tri dni starih ne mara nihče več.

Prehod na dnevnik narekuje tudi vključevanje Slovenije
v Evropsko unijo in s tem v svet razvitega tiska,
ki pozna kopico pokrajinskih dnevnikov.

Selektor 34. TSD / Programme Director at the 34th WSD

Matej Bogataj

Strokovna žirija za Grumovo nagrado / The Grum Award Expert Jury
Vilma Štritof Čretnik (predsednica), Matej Bogataj, Tomaž Gubenšek,
Alja Predan, Darja Reichman

Strokovna žirija za Šeligovo nagrado / The Šeligo Award Expert Jury
Igor Lampret, Neža Maurer, Tomaž Toporišič

Koncept in izvedba delavnice dramskega pisanja / The workshop for playwrighting
concept and realisation

Marinka Poštrak, Martina Šiler, Tomaž Toporišič

Mentorji na delavnicah dramskega pisanja / The workshop for playwrighting - mentor
Sacha Wares, Graham Whybrow, Evald Flisar, Draga Potočnjak, Matjaž Zupančič

Organizacija / Organisers

Robert Kavčič, Gaber Kristjan Trseglav

Režija otvoritvene in zaključne slovesnosti / Director of opening and closing ceremony
Jaka Ivanc

Izdajatelj / Published by Javni zavod Prešernovo gledališče Kranj / Prešeren
Theatre of Kranj

Zanj / Publishers Borut Veselko in / and Marinka Poštrak

Urednica in avtorica besedil / Editor and texts Amelia Kraigher

Lektorica in korekture / Slovene language editing Amelia Kraigher

Prevodi v angleščino / English translation Irena Duša

Lektor za angleški jezik / English language editing Rawley Grau

Fotografije / Photo Arhiv Dela, Bojan Breclj, Gašper Domjan,
Mihael Klep, Foto atelje Pavšič Zavadlav, Sandra Požun, Stane Sršen,
Simon Stojko Falk, Tone Stojko, Damjan Švarc, Peter Uhan

Fotografija na naslovnici / Cover photo Damjan Švarc

Oblikovanje / Design Tanja Radež

Oblikovanje spletne strani / Web page design Enota Brejkschnitta

Priprava za tisk / Layout Alten, Ljubljana

Tisk / Printed by Žnidarič, Kranj

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

GLAVNI TRG 6, 4000 KRANJ, SLOVENIJA

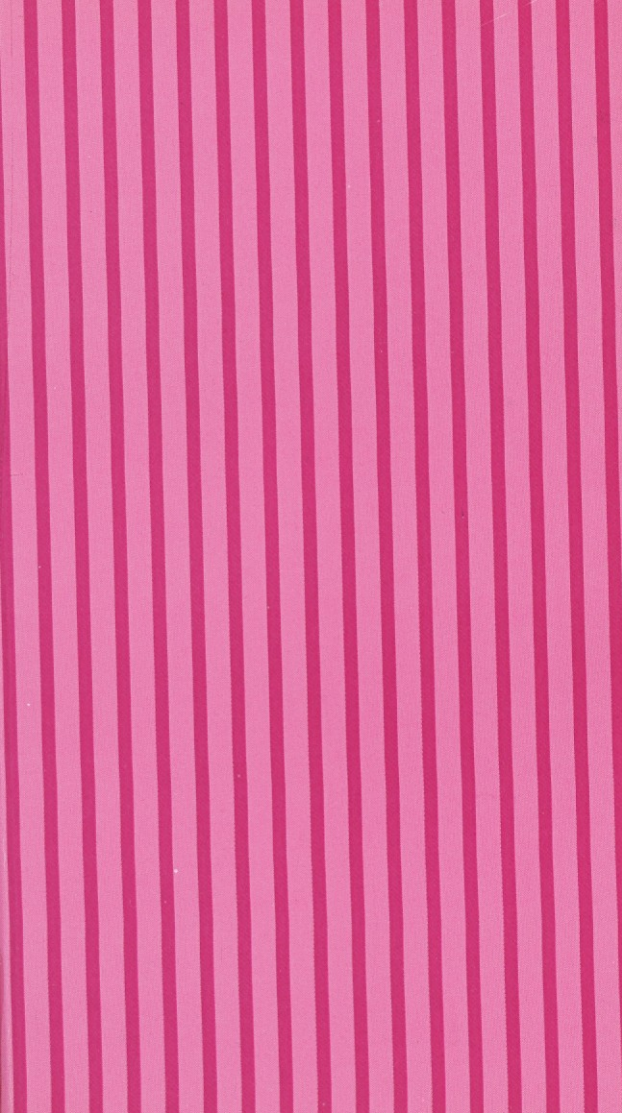
tel: ++386 (0)4 280 49 00 ali ++386 (0)4 280 49 16

fax: ++386 (0)4 280 49 10

Elektronski naslov / e-mail: presern-gled@s5.net

Spletna stran / web page:

www.presernovogledalisce.com/tedenslovenskedrame

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE
KRANJ

*Meščani, meščani,
meščanke!
Dogodek je tu, dogodek
imate v mestu!*

(Slavko Grum)